

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2012

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 49ον - ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2012

ΠΟΣΩΝ ΜΕΓΑΣ ΕΙΣΑΙ.....	2
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.....	16
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	27
Ο ΛΑΟΣ ΙΣΡΑΗΛ.....	38
ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΚΑΛΩΝ ΣΚΕΥΕΩΝ.....	43
ΚΑΚΑΙ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΙ.....	55
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.....	57
Ο ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ.....	61
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ.....	64
Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ.....	15

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

ὅσοις μέγας εἶναι,
κύριε! Ἀριθμῶς τὰ ἀλήθη τῶν
ἀδελφῶν, καὶ αἵ τὰ δογματίζονται.
ΨΑΛΜ. 147:4.

ΙΕΧΩΒΑ, ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, εἶναι ὁ Μέ-
γας Αὐτοκράτωρ ὁ
λοκλήρου τοῦ Σύμ-
παντος, καὶ ἡ Σο-
φία, ἡ Δύναμις, ἡ
ἀγαθοεργία καὶ
φιλανθρωπία Αὐ-
τοῦ εἶναι ἀφθόνως
ἵσαι, πληροῦσαι
τὰς εὐθύνas τοι-
αύτης ἐξυψωμένης
θέσεως. Ἡ ἀνθρω-

πίνη διάνοια ἱλιγγία εἰς τὴν προσπάθειαν αὐ-
τῆς ὅπως κατανοήσῃ τὴν διανοητικὴν πηγὴν
τοιούτου ΟΝΤΟΣ, δυναμένου νὰ ἀναλάβῃ καὶ φέ-
ρῃ τοιαύτην εὐθύνην.

Σκέφῃτι πρὸς στιγμὴν περὶ μνήμης ἣτις
οὐδέποτε ἀποτυγχάνει, κρίσεως ἣτις οὐδέποτε
σφάλλει, σοφίας ἣτις σχεδιάζει δι' αἰωνιότη-

τα, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀμφιβολίας περὶ ἀπο-
τυχίας, καὶ περὶ τοῦ καιροῦ ὅπου σχεδιάζει
μὲ ἀλάνθαστον ἀκρίβειαν διὰ τοὺς ἐπερχομέ-
νους αἰῶνας.

Σκέφθητι περὶ τῆς δυνάμεως καὶ ἐπιδεξιότη-
τος καὶ ἱκανότητος νὰ χαλιναγωγῇ κάθε ἀνθις-
ταμένην ὕλην-ἔμψυχον ἢ ἀψυχον- καὶ κάμη αὐ-
τὴν νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ
μεγάλου Αὐτοῦ σχεδίου!

Σκέφθητι περὶ τῆς ἀκαμάτου ἐποπτείας Του,
ἣτις οὐδέποτε ἐκλείπει, οὐδὲ ζητεῖ ἀνάπαυσιν
ἐκ τῶν ἐπειγόντων ἀναγκῶν τῆς Αὐτοκρατορίας
τοῦ Σύμπαντος- τοῦ ὁποίου ὁ ὀφθαλμὸς οὐδέπο-
τε νυστάζει, τοῦ ὁποίου τὸ ὥτιον εἶναι πάντο-
τε ἀνοικτὸν, καὶ ὅστις εἶναι πάντα ἐνήμερος
ὅλων τῶν ἀναγκῶν, καὶ ἐνεργεῖ δι' ὅλα τὰ ἀ-
ναγκαῖα τῆς μεγάλης Αὐτοῦ Αὐτοκρατορίας."

REPRINTS 1560.

---000---

ΜΝΗΜΗ ΗΤΙΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΛΑΝΘΑΝΕΙ

Ἡ ἱκανότης τοῦ ἀνθρώπου ὅπως ἀποταμι-
εῦν πληροφορίας καὶ κατόπιν νὰ ἀναπολῇ αὐτὰς,
εἶναι ἐξακολουθητικὴ πηγὴ θαυμασμοῦ. Ἀκριβῶς
δὲν γνωρίζομεν πῶς ἐπιτελεῖται τοῦτο! Κατὰ
καιροὺς, κάποιος ἀποκαλύπτει σχεδὸν πᾶν ὅ,τι
ἔχει ἀποθηκεύσει εἰς τὴν μνήμην του, ἐκ τῆς
ἀποθήκης τοῦ ἐγκεφάλου του. Τὸ θαῦμα τοῦ υ-
πολογιστῆρος μᾶς βοηθεῖ νὰ κατανοήσωμεν κάπως
τὴν μέθοδον. Ἐντούτοις, τὰ μηχανήματα ταῦτα
τοῦ υπολογισμοῦ, καταρτίζονται μετὰ πολλοῦ
κόπου, χρηματικῆς ἀξίας, καὶ δοκιμαστικῆς
πειρας. Ἀλλὰ μέσου τοῦ θαύματος τῆς γεννήσε-
ως, νέος ἄνθρωπος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον μὲ

ὅλας τὰς διανοητικὰς δυνατότητας τοῦ ἀνθρώ-
πινου ἐγκεφάλου, ὅστις μεγάλως υπερτερεῖ κά-
θε μηχανικὸν ὑπολογιστήρα ὁ ὁποῖος ποτε κα-
τεσκευάσθη.

Παρατηρήσατε τὴν Γραφικὴν ὁμολογίαν, ἀ-
ναφορικῶς μὲ τὰς ἀπεριορίστους δυνατότητας
τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς,

" Μὲ τίνα λοιπὸν θέλετε μὲ ἐξομοιώσει,
καὶ θέλω ἐξισωθῆ; Λέγει ὁ Ἅγιος. Σηκώ-
σατε ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς σας, καὶ ἰδέτε,
τίς ἐποίησε ταῦτα; Ὁ ἐξάγων τὸ στράτευ-
μα αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν, ὀνομαστὶ καλῶν
ταῦτα, ἐν τῇ μεγαλειότητι τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ, διότι εἶναι ἰσχυρὸς εἰς ἐξουσίαν,
δὲν λείπει οὐδὲν...

Δὲν ἐγνώρισας; δὲν ἤκουσας, ὅτι ὁ αἰώνι-
ος Θεὸς, ὁ Κύριος, ὁ ποιητὴς τῆς ἄκρων
τῆς γῆς, δὲν ἀπονεῖ, καὶ δὲν ἀποκάμνει;
Δὲν ἐξιχνιάζεται ἡ φρόνησις αὐτοῦ."
ΗΣΑΙΑΣ μ:25,26,28.

Ἐκτὸς τῆς δημιουργίας τῶν ἄστρων, καλῶν
ἀκριβῶς αὐτὰ κατ' ὄνομα, κλονίζει τὴν φαντα-
σίαν μας ἡ δημιουργικὴ Αὐτοῦ δύναμις. Ὁ DR.
HUBBELL, τοῦ Ἀστεροσκοποείου τοῦ ὄρους POLO-
MAR, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν του, λέγει ὅτι ὑπάρ-
χουν ἑκατὸ δισεκατομμύρια ἥλιοι εἰς τὴν Γα-
λαξίαν μας, καὶ ἀναρρίθμητοι τοιοῦτοι Γαλα-
ξίαι ὑπάρχουν εἰς τὸ σύμπαν. Τοῦτο ἐννοεῖ,
ὅτι ὑπάρχουν δισεκατομμύρια ἐπὶ δισεκατομμυ-
ρίων φλεγομένων ἡλίων εἰς σταθερὰν τροχίαν,
περιστρεφομένων εἰς τὸ σκοτεινὸν κενὸν, τὸ
ἄχανές. Τὰ ἀναρρίθμητα ταῦτα ἀντικείμενα νὰ
ὀνομάσῃ τις κατ' ὄνομα, ἀπαιτεῖ μνήμην ἥτις
οὐδέποτε σφάλλει ἢ ἀποτυγχάνει.

Δὲν δυνάμεθα καταλλήλως νὰ ἐκτιμήσωμεν
τὶ ἐννοεῖ δις εκατομμύριον, μόνον
δυνάμεθα νὰ εἰκονίσωμεν τοῦτο πρὸς κατα-
νόησιν, εἰς βαθμὴν τινὰ, μὲ ἓνα δισεκατομ-
μύριον χαρτίνων δολλαρίων, καθαρῶν, οὐχὶ ζα-
ρωμένων, ἐὰν στοιβάσωμεν αὐτὰ κατὰ πλάτος τὸ
ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, θὰ ἀπετέλουν στήλην εἰς
ὑψος πλεόν τῶν ἐξήκοντα τριῶν милίων. Ἀναλο-
γίσθητι διάνοιαν ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ὀνομάσῃ
ἐκαστον δολλάριον διαφοροτρόπως, καὶ μὲ εὐ-
κολίαν νὰ ἀποκαλέσῃ τὸ ὄνομα του καὶ τὴν το-
ποθεσίαν του! Τὸ κατῴρθωμα τοῦτο ὁ Θεὸς δύ-
νεται νὰ ἐπαναλάβῃ δισεκατομμυριάκις μὲ τὰ
ἄστρα ἅτινα ΟΥΤΟΣ κατ' ἀρχὰς ἐδημιούργησεν.

Τὰ ἄστρα, βεβαίως δὲν εἶναι πεπυκνωμένα
ὥς τὰ δολλάρια τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Τὰ πλεόν
ἀπομεμακρυσμένα μέρη τοῦ Σύμπαντος εἶναι τό-
σον μακρὰν ὥστε μουδιάζομεν προσπαθοῦντες νὰ
κατανοήσωμεν τοῦτο καὶ μὴ δυνάμενοι! Διὰ νὰ
ἐξεικονίσωμεν τοῦτο κατ' ἄλλον τρόπον φέρομεν
τοῦτο: Ἐὰν στοιχίζει ἐν σέντσι ταξειδίον χι-
λίων милίων, γύρου τοῦ πλανήτου μας, θὰ ἐσ-
τοίχιζε εἴκοσι πέντε σέντσια, διὰ τὴν Σελήνην,
δύο δολλάρια καὶ τριάκοντα ὀκτὼ σέντσια, διὰ
τὸν Ἥλιον μόνον ἐννεακόσια καὶ τριάκοντα δολ.
Ἀλλὰ ταξειδίον ἕως τοῦ πλησιεστέρου ἄστρου,
-4,4 ἔτη φωτὸς- θὰ ἐστοίχιζε 260,000,000 δολ.
Υπάρχουν ὁμάδες νεφελωμάτων-Γαλαξιῶν- ἄνω
τῶν εἴκοσι ὀκτὼ δισεκατομμυρίων ἔτη φωτὸς
μακρὰν, καὶ τέλος δὲν ὑπάρχει.

ΚΡΙΣΙΣ ΗΤΙΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΕΙ, ΣΧΕΔΙ-
ΑΖΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΙΟΝΙΟΤΗΤΑ.

Τοῦτο ἀφθόγως εἰκονίζεται εἰς τὴν ὑλικὴν
δημιουργίαν. Ὁ ΗΣΑΙΑΣ με:18, λέγει, "Ὁ Θεὸς
ὁ πλάσας τὴν γῆν, καὶ ποιήσας αὐτὴν, Ὅστις Αὐ-

τὸς ἐστερέωσεν αὐτὴν διὰ νὰ κατοικῇται."

Ἡ "φράσις" "ἔπλασεν αὐτὴν διὰ νὰ κατοικῇται," διεγείρει τὴν εὐσεβῆ διάνοιαν εἰς εὐχάριστον σεβασμὸν, καὶ καταλαμβάνεται τις ὑπὸ δέους διὰ τὴν βαθεῖαν σοφίαν καὶ δύναμιν ἣτις ἐπιδεικνύεται ὥστε νὰ κάμῃ τοῦτο πραγματικότητα. Καὶ ὅμως, ἡ ἀδύνατος ἡμῶν διάνοια δύναται νὰ συλλάβῃ μικρὸν τι μέρος ἀπὸ ὅ,τι περιλαμβάνεται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἀπὸ ἀναρριθμήτους αἰῶνας ἡ ἀνθρωπότης ἦτο ἐνήμερος τοῦ φωτὸς, τῆς θερμότητος καὶ τῆς εὐλογητῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἡλίου. Ἐπίσης αὐτὴ ἦτο ἐνήμερος τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἀπαλότητος τοῦ ἀργυροῦ πέπλου τῆς σελήνης. Αὕτη ὁμοίως, διηυθέτει τὴν ζωὴν τῆς εἰς τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους, φθινοπώρου καὶ χειμῶνος. Ἐντούτοις, οἱ κάτοικοι τῆς γῆς δὲν ἐγνώριζον διατὶ τὰ πράγματα ταῦτα τοῦ σκότους, τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἐποχῶν ὑπάρχουν.

Τώρα γνωρίζομεν εὐκρινῶς διατὶ ταῦτα ὑπάρχουν. Ἐμάθομεν ὅτι, διὰ νὰ γείνη ἡ γῆ κατοικίσιμος διὰ τὸν ἄνθρωπον, πολλοὶ σταθεροὶ νόμοι ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ. Μέσω τοῦ νόμου τῆς ἑλξεως, ἡ γῆ εἶναι στερεωμένη εἰς τὴν ἐνιαύσιον αὐτῆς περιστροφὴν περὶ τοῦ ἡλίου, καὶ οἱ ἴδιοι οὗτοι νόμοι συγκρατοῦν εἰς κυκλικὴν κίνησιν τὴν σελήνην περὶ τῆς γῆς.

Ὅταν ἤρχισαν αἱ ἐξερευνήσεις τοῦ διαστήματος, ἐμάθομεν καταπληκτικὰ γεγονότα περὶ τῆς ταχύτητος τῆς ἀπαιτουμένης περὶ σώματὸς τινὸς διὰ νὰ διασπάσῃ τὴν ἑλξιν καὶ νὰ πε-

ριστραφή περίξ τοῦ διαστήματος τῆς γῆς. Διὰ νὰ θέσῃς ἀντικείμενον τι εἰς τροχίαν περίξ τῆς γῆς, χωρὶς νὰ ἐλκυσθῇ καὶ πέσῃ πάλιν εἰς τὴν γῆν, ἀπαιτεῖται ταχύτης 17,500 μιλίων τὴν ὥραν, καὶ διὰ νὰ διαφύγῃ τὴν ἑλξιν τῆς γῆς ἐννοεῖται ταχύτητα 25,000 τὴν ὥραν.

Καὶ ἔχομεν μάθει ὅτι, διὰ νὰ κάμῃ τὴν γῆν "νὰ κατοικῇται," ὁ Θεὸς ἔθεσε τὸν πλανήτην γῆν ὡς δορυφόρον τοῦ ἡλίου, περιστρεφομένην περίξ αὐτοῦ, καθὼς περιστρέφεται ταχέως ἡ κορυφή γυροσκοπίου. Περιστρεφόμεθα ἕκαστον εἰκοσιτετράωρον περὶ τὸν ἄξονα 1000 μίλια τὴν ὥραν, καὶ ἡ ἑτησία περιστροφή περίξ τοῦ ἡλίου γίνεται μὲ τὴν καταπληκτικὴν ταχύτητα τῶν 66,680 χιλ. μιλ. τὴν ὥραν.

Καὶ ὅμως, αἱ κινήσεις τῶν ἑλξεων τούτων, τόσον ἀπαλῶν, τόσον ἀθορύβων, ἄνευ προστριβῶν κλονισμοῦ ἢ δονήσεων, προωθοῦν τὴν γῆν εἰς τὸ κενὸν κυκλικῶς μὲ τὴν ἀπίστευτον αὐτὴν ταχύτητα, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ· περιστροφόμενην περὶ τὸν ἄξονά της, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης αἰσθήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ εἴμεθα ἐνήμεροι τούτου μόνοι μὲ τὴν "ἀνατολὴν" καὶ "δύσιν" τοῦ ἡλίου, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ψυχροῦ καὶ θερμότητος, καὶ τῆς ἐλαττώσεως καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερῶν.

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΟΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

"Ἡ φράσις" ἔπλασε τὴν γῆν," ἐμπερικλείει περισσότερον τοῦ νόμου τῆς ἑλξεως. "Ἡ γῆ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑποστήριξιν ζωῆς, σύστημα δι' ὅλα τὰ δημιουργήματα αὐτῆς. Ἡ σκέψις ποιητικῶς ἐκφράζεται εἰς ΨΑΛΜ. ρμε:15,16, "Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἀποβλέπουσι πρὸς σέ, καὶ σὺ

δίδεις εἰς αὐτοὺς τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ.
Ἀνοίγεις τὴν χεῖρα σου, καὶ χορταίνεις τὴν
ἐπιθυμίαν παντὸς ζῶντος."

Αἱ φωτογραφίαι τῆς σελήνης ἡμῶν, δίδουν
ἔμφασιν τῆς ἀνάγκης τοῦ συστήματος καὶ τῆς
προνοίας τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζω-
ῆς τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἀστροναῦται πρέπει νὰ
ἔχουν ἐφοδιασθῇ μὲ ὀξυγόνον, θέρμανσιν, τρο-
φὴν, ὕδατος, φωτὸς, καὶ προφυλάξεως ἀπὸ βλα-
βερῶν ἀκτινοβολιῶν, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀναγ-
καίων. Ὁ Κύριος ἔχει προμηθεύσει ταῦτα εἰς
τὴν γῆν ἀφθόνως κατὰ θαυμαστὸν τρόπον.

Ὁ ἥλιος, ὅστις μᾶς κρατᾷ εἰς τὴν τρο-
χίαν μας, ἐπίσης προμηθεύει ἡμᾶς μὲ φῶς,
θέρμανσιν, ὀξυγόνον, ὕδωρ, καὶ ζωογόνον θρεπ-
τικότητα. Οἱ φυσιολόγοι ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἀτ-
μοσφαίρας τῆς γῆς ὡς τὸν πομφόλυγα τοῦ ὀξυ-
γόνου ἡμῶν. Πρὸ πολλοῦ, ὁ Θεὸς ἐξέθεσε τοῦτο
κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, λέγων, "ὁ ἐκτείνων τοὺς
οὐρανοὺς ὡς παραπέτασμα, καὶ ἐξαπλώνων αὐ-
τοὺς ὡς σκηνὴν πρὸς κατοίκησιν." ΗΣΑΙΑΣ μ:22.

Ὁ ἥλιος φωτίζει τὴν γῆν, καὶ κάμνει τὸν
σπόρον νὰ ζωογονῇται, καὶ τὰ πάντα νὰ αὐξάν-
ουν. Τὰ βρύα τῆς θαλάσσης, τὰ δένδρα καὶ ἡ
χλόη τοῦ ἀγροῦ, λαμβάνουν τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ
καὶ ἐκπνέουν τὸ ὀξυγόνον, οὕτως ἐφοδιάζουν
τὸ "παραπέτασμα" μὲ ζωογόνον ἄερα δι' ἀναπνο-
ῆς. Ὁ ἴδιος ὁ ἥλιος ἐλκύει ὕδωρ ἐκ τῶν ὠκε-
ανῶν, ψεκάζων τὴν γῆν διὰ βροχῆς. Οἱ κῆποι
τῆς γῆς ζωογονοῦνται διὰ τῆς βροχῆς, καὶ τὸ
υπόλοιπον ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τοὺς ὠκεανοὺς
καὶ τὰς θαλάσσας, διὰ τὴν ἀέναν κυκλοφορίαν
τοῦ ὕδατος.

Ὁ ἥλιος καὶ τὸ ὕδωρ κάμνει τὸν σπόρον

να βλαστάνη, τὰ φυτὰ ἐξαπλώνουν τοὺς κλάδους των μὲ τὰ φύλλα αὐτῶν, καὶ ἡ χλωροφύλλη μεταμορφώνει τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἡλίου εἰς τροφήν τὴν ὁποίαν τρώγουμεν. Ἡ ἐκτεταμένη ἀτμόσφαιρα ἡμῶν ἀπορροφᾷ καὶ διαλύει βλαβεράς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, ὥστε ἡ κτίσις ἐπὶ τοῦ πλανήτου νὰ μὴ αἰσθανθῇ βλάβην τινὰ ἐκ τούτων. Ἡ ἰδία ἀτμόσφαιρα προξενεῖ διάθλασιν τοῦ φωτὸς ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν, καθὼς ἐπίσης μορφώνει τὸ στερέωμα ὡς εἶδος σκηνῆς "καταπέτασμα," διὰ νὰ μὴ αἰσθανώμεθα τὴν διαφοράν τῆς ἀποτόμου ἀλλαγῆς τοῦ καιροῦ, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, καθὼς αὕτη ὑπάρχει εἰς τὴν σελήνην, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει οὐδόλως ἀτμόσφαιρα.

Ἡ ἰδία ἀτμόσφαιρα ἔχει τοιαύτην πυκνότητα ὥστε κῦμα ἥχου δύναται νὰ παραχθῇ, καὶ τὸ ὤτιον νὰ δύναται νὰ ἀκούῃ τοὺς κυματισμοὺς τῆς φωνῆς τῶν ἄλλων. Εἰς τὴν σελήνην δὲν δύναται τις νὰ ἀκούῃ ἄλλον ὁμιλοῦντα, ἐκτὸς μέσῳ ραδίου. Ἀληθῶς, "Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὴν γῆν διὰ νὰ κατοικῇται."

Καὶ ὁ Θεὸς σχεδιάζει διὰ τὴν αἰωνιότητα! Γνωρίζομεν ὅτι ὅλη ἡ ὕλη τοῦ Σύμπαντος προέρχεται ἐκ τῶν ἰδίων κοινῶν στοιχείων τῆς δημιουργίας-δημιουργικὰ στοιχεῖα. Εὐνομίζετο πρὶν ὅτι, τὸ μικρότερον ἀόρατον μόριον τῆς ὕλης ἦτο τὸ -ἀδιαχώριστον- τὸ ἄτομον. Τώρα γνωρίζομεν ὅτι τὰ μόρια ἅτινα μορφώνουν τὸ ἄτομον εἶναι τὰ ἴδια εἰς πᾶσαν ὕλην, μὲ τὴν μόνην διαφοράν τὸν ἀριθμὸν καὶ διευθέτησιν τῶν στοιχείων τούτων, ἅτινα φέρουν τὴν ὀνομασίαν ἐκάστου ἀτόμου.

Ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῇ ἀτελῇ γῇ, ἐλαφυραγώ-

γησε τὰς πηγὰς τῆς. Τοῦτο εἶναι τόσον καταφανὲς εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τῆς ἐνεργείας. Τὸ ξύλον ἦτο ἡ μόνη πηγὴ τοῦ ἀνθρώπου δι' ἐνέργειαν φωτὸς, θερμάνσεως κ.λ.π. καὶ μὲ ἀκράτητον ὁρμὴν κατέκοψε τὰ δάση τῆς γῆς. Ἐπειτα οὗτος εὗρεν καὶ ἤρχισε νὰ κατασκάπη καὶ παρामορφώνει τὴν γῆν διὰ ἄνθρακα, κάρβουνο. Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου δι' ἐνέργειαν ἐπυραμιδῶθη καὶ μεγάλοι ὑπόγειοι λίμναι ὀρυκτοελαίου ἀνεκαλύφθησαν. Ἡ δίψα δι' ἐλαιοπηγὰς ἐγείνεν ἐσχάτως τόσον μεγάλη ὥστε ἡ πρὸ ὀλίγου μελέτη ἀπεκάλυψεν ὅτι τὸ παγκόσμιον ἀπόθεμα ἐλαίου θὰ ἐκλείψῃ ἐντὸς πεντήκοντα καὶ ὀλιγότερον ἔτων.

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΔΥΝΑΜΙΣ

Ὁ ἄνθρωπος ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν ἀτομικὴν δύναμιν ἐνεργείας διὰ τὴν τελικὴν λύσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης. Ἐντούτοις, τὸ πρόβλημα τῆς μολύνσεως εἶναι κολοσσιαῖον. Ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶπεν ὅτι, Οὗτος "ἔπλασε τὴν γῆν διὰ νὰ κατοικῇται."

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1940 ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος τῆς Τεχνολογίας τοῦ Μασσαχουσέτης, διεκήρυξεν ὅτι, ἐὰν τὰ εἴκοσι πέντε δισεκατομμύρια δολλάρια, ἅτινα ἐξοδεύθησαν διὰ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν, ἐξωδεύοντο διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας, ἡ πηγὴ αὕτη θὰ εἶχε προμηθεύσῃ σήμερον ὅλας τὰς ἀνάγκας ἡμῶν. Οὗτος εἶπεν ὅτι, ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια ἥτις πίπτει ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τρεῖς ἡμέρας εἶναι ἴση μὲ ὅλας τὰς ἐνεργείας τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ἀπὸ γνωστὰς πηγὰς, δένδρων, ἄνθρακος καὶ ἐλαίου. Καὶ ἡ ποσοτὴς τῆς ἐνεργείας τοῦ ἡλίου ἡ ὁποία πίπτει εἰς τὴν

γῆν εἶναι μόνον τὰ δύο δισεκατομμυριοστὰ τοῦ ὅλου. Ὁ Θεὸς ἀληθῶς, "ἔπλασε τὴν γῆν διὰ νὰ κατοικῇται," καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρώπου ἔχουσι προμηθευθῇ δι' ὅλην τὴν αἰωνιότητα.

Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπιδεξιότης Αὐτοῦ δεσμεύει κάθε ἀνθιστάμενον στοιχείον, καὶ κάμνει αὐτὰ νὰ ἐργάζωνται ὁμοῦ πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ὅλου. Ὁ ἥλιος ἡμῶν ἔγεινε σύμβολον τῆς ζωῆς εἰς ὅλον τὸν κόσμον - εἰς ἀγρίους καὶ πεπολιτισμένους. Ἄνευ τοῦ ἡλίου δὲν θὰ ὑπῆρχωμεν διὰ νὰ σκεπτώμεθα σκέψιν, κλείομεν τὸν ὀφθαλμὸν, ἢ νὰ κινῶμεν τὸν δάκτυλον ἢ νὰ βηματίζωμεν, οὐδὲ θὰ ἡδυνάμεθα νὰ βλέπωμεν, ἀκούωμεν, αἰσθανώμεθα ἢ ὁσφραίνωμεθα. Οὐδεὶς σπόρος θὰ ἐβλάστανε, οὐδὲ νέφη θὰ ἐμορφῶντο, οὐδὲ βροχὴ θὰ ἔπιπτεν, οὔτε ποταμοὶ θὰ ἔρρεον, οὔτε ἀστραπαὶ θὰ ἐφῶτιζον, οὐδὲ φλόγα θὰ ἦναπτεν. Ὁ ἥλιος εἶναι ζωὴ.

Καὶ ὅμως ὁ ἥλιος εἶναι ἀναβράζουσα μάζα ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ τήξεως. Ἡ ἰδία ἀτομικὴ αὕτη τῆξις ἀδέσμευτος, δύναται νὰ προξενήσῃ θάνατον μαζικὸν ἀνυπολόγιστον. Ἀτομικῆς διασπάσεως παρέστη μάρτυς ἡ γενεὰ ἡμῶν. Εἰς τὰς 8, καὶ 15 π.μ. Αὐγ. 6 1945 - πρὸ 28 ἐτῶν - ἀτομικὴ τις βόμβα, ριφθεῖσα εἰς πόλιν τινὰ τῆς Ἰαπωνίας, διὰ παντὸς ἥλλαξε τὴν τύχην κάθε ζῶντος ὄντος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ἡ μία αὕτη ἀτομικὴ βόμβα ἐφόνευσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, 200,000 ἀνδρας καὶ γυναῖκας καὶ νήπια. Οὗτοι ἐθρυμματίσθησαν ἀνατιναχθέντες ἢ ἀποπνιγέντες διὰ τῆς ραδιοενεργείας, ἢ ἀπετεφρώθησαν δι' ἀνθρωπίνης κατασκευασθείσης ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἥτις ὑπερέβαινε τὰ 1,800,000 βαθμοὺς FAHRENHEIT. Ὁ Θεὸς ὅμως δύναται νὰ χαλιναγωγῇ τοιαύτην τρομακτικὴν ἐνέργειαν

αν, θέσει αὐτὴν εἰς ἄρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν πλανήτην ἡμῶν, ὥστε, ἀντὶ νὰ προξενήσῃ θάνατον, ζωογονεῖ, τροφοδοτεῖ, εὐλογεῖ καὶ θερμαίνει τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ

Ἡ Γραφὴ διακηρύττει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰδική, ἰδιαιτέρα δημιουργία. Ἀναγινώσκομεν εἰς ΓΕΝ. α:27, "Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτὸν." Τοῦτο ὑποδεικνύει ὅτι ἡ ἀνθρωπότης κατέχει θέσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολὺ ὑψηλοτέραν τῶν κατωτέρων ζώων. Ἐννοεῖ τοῦτο ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἔχῃ κυριαρχίαν πολὺ μικρότεραν τῆς τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ εἴχεν ἐξουσίαν διοικήσεως ἐπὶ τοῦ πλανήτου Γῆ, καθὼς ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς ἀχανοῦς Αὐτοῦ ἐπικρατείας, τοῦ Σύμπαντος.

Καίτοι δὲν δυνάμεθα, πρὸς καιρὸν, νὰ κατανόησωμεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συνεπάγονται εἰς τὴν διακήρυξιν, "κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ," κατανόωμεν ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ ἰδιαιτέρα εὐλογία, ἥτις ἀνήκει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐδόθη κυριαρχία ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἐπίσης εἰς αὐτὸν ἐδόθη δύνამεις λογικῆς, σκέψεως, σχεδίων κατάρτισις διὰ τὸ μέλλον, καὶ ἀντίληψις τοῦ ἡθικοῦ νόμου. Ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη ἀρχικῶς ἡ ἰκανότης τῆς διακρίσεως μεταξὺ δικαίου καὶ ἀδίκου, καλοῦ καὶ κακοῦ, - ἐν σχέσει μὲ τὸν ὑψιστον νόμον - τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσης, ὅταν ἐδημιουργήθῃ, ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ οἰκγένειαν, πολλαπλὰς εὐλογίας καὶ προστασίας.

Εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἐσχεδίασεν ὅπως τὰ βλεπόμενα μεταδίδονται εἰς τὸν ἐγκέφαλον πρὸς διακρίσιν, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν βλέπουσι διαφοροτρόπως ἀπὸ τὰ ζῶα. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουν ὅτι τὰ ζῶα δὲν βλέπουν τοὺς χρωματισμούς. Γνωρίζομεν ὅτι ἡλεκτροχημικὴ ἀντίδρασις λαμβάνει χώραν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνεκὸν τούτου διακρίνομεν τοὺς διαφόρους χρωματισμούς.

Τὰ ζῶα— ὅπως οἱ βόες, τὰ πρόβατα κ.λ.π.— βλέπουν τὸν χόρτον διὰ τροφήν, τὰ δένδρα διὰ σκιάν, τὴν νύκτα δι' ὕπνον. Ἡμεῖς βλέπομεν τὴν χλόην τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ ἄνθη τοῦ κήπου φέροντα γλυκεῖαν αἴσθησιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὴν ψυχὴν. Αἰσθανόμεθα εὐχαρίστησιν βλέποντες τὸν γαλάζιον οὐρανὸν, καὶ τὰ τρέχοντα ἄργυρὰ νέφη. Βλέπομεν τὰ δένδρα "ὠραία εἰς τὴν ὄρασιν καὶ καλὰ εἰς τὴν γεῦσιν," ἐν συμμετρίᾳ καὶ μὲ ποικιλίαν καρπῶν. Μένομεν ἐκστατικοὶ βλέποντες νὰ ἀνθίζουσιν, νὰ ὠριμάζουν τοὺς ποικίλους αὐτῶν καρπούς. Καὶ ὅταν ἡ νύξ ἐξέλθοιται μένομεν ἐνεοὶ μὲ τὴν μαρμαρυγὴν τῶν ἄστρων, τὴν μαγεῖαν τῆς Σελήνης καὶ τῆς αὐγῆς τῆς ἡμέρας, σύμβολα αἰωνιότητος. Καλῶς ὁ EMERSON παρητήρησεν,

" Ἐὰν τὰ ἄστρα ἐφαίνοντο μίαν μόνον νύκτα σὲ χίλια ἔτη, πῶς οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐπίστευον καὶ ἐλάτρευον, καὶ θὰ διεφύλαττον ἐπὶ πολλὰς γενεὰς τὴν ἐνθύμησιν τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ ἣτις ἐφανερώθη; Ἀλλὰ καθ' ἐκαστὴν νύκτα ἐμφανίζονται οἱ πρέσβεις οὗτοι τῆς καλλονῆς, καὶ φωτίζουν τὸ Σύμπαν μὲ τὸ παραινετικὸν αὐτῶν χαμόγελο."

Ἐπιπρόσθετος ἀξία εἰς τὰς αἰσθήσεις μας εἶναι ἡ γεῦσις. Τὰ κτήνη τοῦ ἀγροῦ μαζοῦν ἀδιακόπως τὴν χλόην τῆς πεδιάδος. Δὲν ὑπάρχει ἀλλαγὴ τροφῆς, ἀπλῶς, χόρτος. Ἀλλὰ μὲ τὸν ἄνθρωπον εἶναι διάφορον! Πολλοὶ ἔχουν τὴν πεῖραν τῆς προσκλήσεως εἰς γεῦμα φιλικῆς οἰκογενείας, καὶ τὴν εὐχαρίστησιν αὐτῶν διὰ τὰ ποικίλα ἐδέσματα τοῦ φιλοξενούντος, "ώραῖα τὴν ὄρασιν, καὶ καλὰ εἰς τὴν γεῦσιν." Οὕτω καὶ μὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν. Οὗτος ἐποίησε τοὺς καρπούς -φροῦτα- τῆς γῆς ἐν ποικιλίᾳ, εἰς ὧσιν καὶ γεῦσιν. Ὡς παράδειγμα, σκέφθητι περὶ τοῦ ἔρυθρου γευστικοῦ μήλου, τοῦ ἄρωματώδους πορτοκαλίου, ροδακίνων, σύκων, ἀπιδίων, σταφυλῶν κ, ἄ. Δύναται τις νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπαριθμῶν τὴν ἀξίαν τῆς ποικιλίας τῆς τροφῆς ἣν, ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ δι' ὅλα τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ.

Ὅμοίως καὶ μὲ τὴν ἀκοήν. Τὸ ὠτίον -ὄργανον διὰ νὰ λαμβάνῃ τοὺς κυματισμοὺς τοῦ ἤχου γύρωθεν- εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐπίζησιν. Πλὴν σκέφθητι τὸ ὄργανον τοῦτο. Δύναται τις νὰ ἐξηγήσῃ διατὶ ἠδυνώμεθα εἰς τὸν φλοῖσβον τῶν ὑδάτων, εἰς τὸ ἄσμα τῶν πτηνῶν ἐπὶ τῶν δένδρων, τὸν ρυθμικὸν ἤχον τῶν κυμάτων τοῦ αἰγιαλοῦ; Δύναται τις νὰ ἐξηγήσῃ τὴν χαρὰν τῆς καρδίας ἀκούων νέους νὰ ψάλλουν, ἢ τὴν γλυκεῖαν μελωδίαν τῆς ἄρπα ἢ τοῦ βιολίου; Ἡ σκέφθητι τὴν συγκίνησιν τῆς ψυχῆς ἀκούων τὰς συνηνωμένας φωνὰς τῆς μελωδίας τοῦ χοροῦ τοῦ Ἀηληρού'ια τοῦ Μεσσίου τοῦ μελωδράματος τοῦ HANDEL! Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη ἐκ τούτων ὁμιλεῖ πρὸς ἡμᾶς περὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Οὗτος ἐποίησεν αὐτὸν "κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ." "Φοβερώς καὶ θαυμασίως" ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος. ΨΑΛΜ. ρλθ:14.

Ἡ αἴσθησις τῆς ὀσφρύσεως εἶναι ζωτικὴ διὰ τὴν ζωὴν παντὸς κτίσματος. Ἀνταποκρινόμεθα μὲ εὐχαρίστησιν εἰς τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων τοῦ πορτοκαλίου, τῶν ῥόδων, καὶ τῆς νεοκαλλιεργημένης γῆς.

Ἐπίσης ἡ αἴσθησις τῆς ἀφῆς. Κάθε γονεὺς αἰσθάνεται τὴν τρυφερότητα τοῦ νηπίου, τὴν θαλπωρὴν τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ ἑλαφρὸν φύσημα τῆς αὐρας τῆς κοιλάδος.

Διατὶ μαγευόμεθα μὲ τὸ θέαμα τοῦ δύνοντος ἡλίου, τῆς γλυκείας γεύσεως ὠρίμου καρποῦ, τοῦ ἄσματος τῆς ἀηδόγος ἐν τῇ σιγαλίᾳ τῆς νυκτός; Ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ ἔκαμε πάντα ταῦτα, καὶ ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον "κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ," καὶ τὸν περιέβαλε μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ὅποια εἶναι ὠραῖα εἰς τὴν ὄψιν καὶ καλὰ εἰς τὴν γεῦσιν, τὴν ὀσφρυσιν, τὴν ἀκοήν, τὴν ἀφήν! Μέγας εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν. AMHN.

---ooo---

Ἡ ANAMNΗΣΙΣ διὰ τὸ ἔτος 2013
συμπίπτει Μαρτίου 24, ἡμέραν
Κυριακὴ καὶ ὥραν 6ην μ.μ.

---ooo---

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΒΑΠΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Διότι ἡμεῖς
πάντες διὰ τοῦ
ἐνδς Πνεύματος ἐ-
βαπτίσθημεν εἰς ἓν
σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴ-
τε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴ-
τε ἐλεύθεροι, πάντες εἰς ἓν
Πνεῦμα ἐβαπτίσθημεν, διότι τὸ
σῶμα δὲν εἶναι ἓν μέλος ἀλλὰ πολ-
λὰ." A.KOPINΘ. ιβ:13,14.

---οοο---

ΙΗΣΟΥΣ ἦτο ὁ πρῶτος ὅστις ἐ-
βαπτίσθη διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος. Τοῦτο συνέβη εἰς τὴν
Ἰορδάνην ποταμὸν. Τὸ βάπτισμα
Τοῦ ἐν ὕδατι παρὰ τοῦ Ἰωάννου, ἐν-
τούτοις, δὲν ἦτο τὸ βάπτισμα τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἦλθεν ἐπ' αὐτοῦ,
καθὼς Οὗτος ἐξηλθεν ἐκ τοῦ ὕδατος. Ἐξωτερι-
κῇ τις ἐπίδειξις τοῦ βαπτίσματος τούτου τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος ἐδόθη, ἱκανοῦσα τὴν Ἰωάν-
νην τὴν Βαπτιστὴν ἵνα φέρῃ μαρτυρίαν ὡς πρὸς
τούτο, ὅπερ καὶ ἔπραξεν. Ὁ Ἰωάννης ἐξήγησεν
ὅτι, Ἐκεῖνος ὅστις εἶχεν ἀποστείλει αὐτὸν
διὰ νὰ βαπτίζῃ δι' ὕδατος εἶχεν εἶπει, "Εἰς
ὄντινα ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον
ἐπ' αὐτόν, οὗτος εἶναι ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι
Ἁγίῳ. ΙΩΑΝΝ. α:33.

Ὁ Ἰησοῦς ἔλαβε τὸ βάπτισμα τοῦτο τοῦ Ἁ-
γίου Πνεύματος τῆς ἀληθείας ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ

ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἰωάννου μανθάνομεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἠθέλεε κατόπιν βαπτίσει τοὺς ἀκολουθούς Του μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ καὶ ἔπραξε. Μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του, ὅταν ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς μαθητὰς Του διὰ τελευταίαν φοράν, πρὶν τῆς Ἀναλήψεώς Του, Οὗτος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, "Σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῆ ἑν Πνεύματι Ἁγίῳ, οὐχὶ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας." ΠΡΑΞ. α:15. Τοῦτο ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν Πεντηκοστήν. Ἐκεῖ ὁ Πέτρος ἐπεμαρτύρησεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ὢν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ Θεοῦ, "καὶ ἀφοῦ ἔλαβε παρὰ τοῦ Πατρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεε τοῦτο τὸ ὅποιον βλέπετε καὶ ἀκούετε." ΠΡΑΞ. β:33.

Ὁ Πέτρος ὡμίλησεν περὶ ἐκείνου "τὸ ὅποιον σεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε." Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν ὤφθη ἢ ἠκούσθη κατὰ τὴν Πεντηκοστήν. Ὅ,τι οἱ μαθηταὶ εἶδον καὶ ἤκουσαν ἦτο ἐξωτερικὴ τις ἐπίδειξις δι' ὃ,τι εἶχε συμβῆ. Παρομοία τις ἐπίδειξις ἐδόθη ἀργότερον, ὅταν ὁ Κορνήλιος, ὁ πρῶτος ἑθνικὸς προσήλυτος ἔγεινεν δεκτὸς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τῶν μαθητῶν. Ὡς πρὸς τοῦτο ἀναγινώσκομεν ὅτι, ἐνῷ ὁ Πέτρος ὡμίλει "τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπέπεσεν ἐφ' ὅλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἤκουον τὸν Λόγον." Οἱ παρόντες Ἰουδαῖοι πιστοὶ, ἐξεπλάγησαν ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐξεχύθη οὕτω καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη." ΠΡΑΞ. ι:44,45, ια:16, 17.

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη ἔκχυσις ἢ βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ μιᾶς μικρᾶς ομάδος προσηλύτων ἑθνικῶν, προφανῶς εἶχε σκοπὸν ἵνα δώσῃ διαβεβαίωσιν πρὸς ὅλους τοὺς ἑθνικοὺς προσηλύτους, ὅτι δὲν ἀπεκλείοντο ἀπὸ τοῦ νὰ γείνουσιν ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ λάβουν τὰς εὐλογίας τὰς προσφερομένας εἰς αὐτοὺς.

Τοῦτο ἦτο οὐσιῶδες, διότι ἡ ἐπίδειξις κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἦτο ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς Ἰουδαίους πιστοὺς. Ὁ Παῦλος φαίνεται νὰ εἶχεν τοῦτο ὑπ' ὄψιν, ὅταν, ἐν τῷ ἑδαφίῳ μας, οὗτος ἐξηγεῖ ὅτι "ἡμεῖς πάντες διὰ τοῦ ἐνδὸς Πνεύματος ἐβαπτίσθημεν εἰς ἓν σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε ἑλευθέριοι εἴτε δοῦλοι, πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν."

Δὲν εἶναι Γραφικὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ ἐξωτερικαὶ αὗται ἐκδηλώσεις τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἤθελον συνεχισθῇ. Πράγματι, δὲν εἶναι ἡ ἐκχυσίς ἢ βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀτομικῶς ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου πιστοῦ. Δὲν ἠθέλωμεν ἀναμῆναι ἐξαιρετικὸν βάπτισμα τοῦ Πνεύματος ἐκάστην φοράν ὅπου καί ποιος δέχεται τὸν Χριστὸν, καὶ ἀφιερώνει ἐαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Του. Ἀτομικῶς ἀφιερωμένοι πιστοὶ, λαμβάνουν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καθὼς οὗτοι ἔρχονται ἐντὸς τοῦ "Σώματος τοῦ Χριστοῦ."

Ἡ λέξις "βαπτίζω" σημαίνει κατάδυσιν, ταφήν, κατὰ γράμμα σημαίνει "βύθις τελείως ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Ὁ Παῦλος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι, "ἐὰν τις εἶναι ἐν Χριστῷ, εἶναι Νέον Κτίσμα, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον, ἰδοὺ τὰ πάντα ἔγινεν νέα. Β.ΚΟΡ. ε:17. Ὁ Ἰησοῦς καὶ τὰ μέλη τοῦ Σώματος Αὐτοῦ ἀποτελοῦν μίαν Νέαν Κτίσιν.

Ἐν τῇ πρὸς ΕΦΕΣ. β:10, ἀναγινώσκομεν, "διότι, αὐτοῦ ποίημα εἴμεθα κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰς τὸ δὸν Κεφ.23, ὁ Παῦλος λέγει, " καὶ νὰ ἀνανεώνησθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοδὸς σας, καὶ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν κτισθέντα κατὰ Θεὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας." "Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

οὔτε περιτομή ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ
νέα κτίσις. ΓΑΛ. 5:15. Ὅλοι οἱ ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ εἶναι ΝΕΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ.

Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τότε, εἶ-
ναι ζωτικῶς συνδεδεμένον μὲ τὴν ἀνάπτυξιν
τῆς νέας κτίσεως. Εἰς ὅλας τὰς προηγουμένας
δημιουργίας τῶν λογικῶν υπάρξεων, αὗται κατὰ
πρῶτον ἐδημιουργήθησαν, καὶ κατόπιν ἐδοκιμάσ-
θησαν. Ὁ φυσικὸς ἄνθρωπος πρῶτον γεννᾶται
καὶ κατόπιν ἀναπτύσσεται ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ. Ἀλ-
λὰ μὲ τὴν Νέαν Κτίσιν τοῦ Θεοῦ εἶναι διάφο-
ρον, διότι οὔτοι δοκιμάζονται καθὼς οὔτοι
δημιουργοῦνται. Μορφοῦνται ὁ χαρακτήρ αὐτῶν
πρῶτον καὶ κατόπιν δίδεται τὸ οὐράνιον, πνευ-
ματικὸν σῶμα.

Ὁ λόγος διὰ τοῦτο εἶναι καταφανής, διότι
ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου τῆς δημιουργίας τῆς
τάξεως ταύτης δοκιμάζεται πρῶτον καὶ κατόπιν
ἐξυψοῦται εἰς θείαν φύσιν, ἀθανασίαν. Ἦθελεν
εἰσθαι πολὺ ἄργα ἵνα δοκιμάσῃ αὐτοὺς ἀφοῦ οὔ-
τοι πλήρως θὰ ἔχουσι βραβευθῇ δι' ἀθανασίας.
Διότι ἡ ποινή τοῦ θανάτου δὲν ἤθελεν ἐφαρμο-
σθῇ εἰς οἷονδῆποτε ὅστις ἀπεδείχθη οἰκειοθε-
λῶς παρήκουος.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ - ΥΠΑΚΟΗ

Ἡ ἀναγκαιότης αὐτῇ εἶναι δι' ὑπακοήν, ἀποκλεισ-
τικῶς ἐκ μέρους τῆς Νέας Κτίσεως ἐν Χριστῷ,
ἥτις βοηθεῖ ἵνα δώσῃ ζωτικὴν ἔννοιαν εἰς
τὴν λέξιν "βάπτισμα." Εἶναι ἡ ταφή τῆς θελή-
σεως ἐνὸς ἐκάστου εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς
ἐκφράζεται τοῦτο μέσῳ τοῦ Ἰησοῦ, τῆς Κεφαλῆς
ἡμῶν. Βεβαίως οὐδὲν σύμβολον ἤθελεν τονίσει
καλητέραν ὀλοκάρδιον καὶ πλήρη ὑπακοήν εἰς

τὸν Κύριον. Εἰς ΑΠΟΚ. κ:4, ἀναγινώσκουμεν περὶ "ἀποκεφαλισθέντων." Πρόσωπὸν τι τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἰδίαν αὐτοῦ κεφαλὴν δὲν δύναται νὰ σχεδιάζῃ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἐὰν ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ Κεφαλὴ του, τότε οὗτος δὲν σχεδιάζει οὐδὲ ἔχει ἰδίαν ἑαυτοῦ θέλησιν. Τοιαύτη εἶναι ἡ γενικὴ σκέψις τοῦ βαπτίσματος.

Η Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α

Εἰς ΕΦΕΣ. α:22, 23, ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ τῆς "ἐκκλησίας" ἣτις εἶναι τὸ "Σῶμα τοῦ Χριστοῦ." Ἡ λέξις "ἐκκλησία" ἐννοεῖ "ἔξω κλήσις, ἐκ τοῦ ἐκ καὶ καλῶ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του, "Ἐγὼ σᾶς ἐξέλεξα ἐκ τοῦ κόσμου." ΙΩΑΝΝ. ιε:19. Ὅλοι οἱ ἀληθῶς μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἐκλογῆς αὐτῶν ἐκ τοῦ κόσμου. Οὗτοι ἀποτελοῦν τὴν ἀληθῆ ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ μέλη τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, τὴν τάξιν τῆς Νέας Κτίσεως.

Εἰς ΠΡΑΞ. β:47, μᾶς λέγεται ὅτι, μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν, "ὁ Θεὸς ἐπρόσθετε καθ' ἡμέραν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ." Αὕτη εἶναι μία σημαντικὴ ἔκθεσις, διότι τονίζει ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ γείνη μέλος τῆς ἀληθοῦς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ δι' ἀνθρωπίνης ἐξουσίας. Τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ Θεοῦ. Ἡ Νέα Κτίσις εἶναι ἰδικὴ Του Κτίσεως. Ἡ ἔξω κλήσις τῆς Νέας Κτίσεως ἐκ τοῦ κόσμου κατωρθοῦται διὰ τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέσω τοῦ Λόγου τῆς ἀληθείας, ἣτις δημιουργεῖ πιστοὺς, καλεῖ αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ δέχονται τὴν Κεφαλὴν αὐτῶν τὸν Χριστὸν ἐπὶ τῆς ζωῆς των.

Ἀλλὰ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τῆς ἀληθείας δὲν βιάζει οὐδένα νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν θεϊαν θέ-

λησιν. Τοῦτο εἶναι ἔργον ἐξ ὁλοκλήρου ἀτομικόν, ἐθελοντικόν ἐκ μέρους τοῦ ἀτόμου ὅπου λαμβάνει τὸ βῆμα τοῦτο τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Τὸ βῆμα τοῦτο λέγεται "βάπτισμα ἐν Χριστῷ." Τοῦτο ἐννοεῖ τὴν ἀποδοχὴν Αὐτοῦ ὡς Κεφαλῆς Του, καὶ ὁ ἀποκεφαλισμὸς καταλλήλως περιγράφει τὸ "βάπτισμα τοῦ Θανάτου." "Ὁ Παῦλος ἔγραψεν," "Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;" ΡΩΜ. γ:3. Ὁ Θάνατος τοῦ Ἰησοῦ ἦτο ἐθελοντικὸς." Ἴδού, ἔρχομαι ὡς Θεὸς νὰ πράξω τὸ θέλημά σου." Καὶ εἶναι ὁ θάνατος τῆς θελήσεως μας καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῆς θείας θελήσεως ἥτις θὰ δηγήσῃ ἡμᾶς εἰς τὸν θυσιαστικὸν θάνατον μετὰ τοῦ Ἰησοῦ. Εἶναι ὅτι οὕτω εἴμεθα σύμφυτοι ἐν τῇ ὁμοιότητι τοῦ θανάτου Αὐτοῦ. ΡΩΜ. γ:4,5.

Ἡ βύθις ἐν τῷ ὕδατι εἶναι ἀπλῶς σύμβολον τῆς ταφῆς τῆς θελήσεως μας ἐν τῷ θελήματι τοῦ Χριστοῦ. Καὶ εἶναι κατάλληλον καὶ ὠραῖον σῆμα. Ἐκτελοῦντες τοῦτο, ὁ ὑποψήφιος θεληματικῶς θέτει ἑαυτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βαπτίζοντος. Πόσον ἀνίκανος ὁ ὑποψήφιος, ὁ βυθιζόμενος εἶναι ὑπὸ τὸ ὕδωρ! Ἡ ἔγερσις ἐκ τοῦ ὕδατος παριστᾷ τὴν θείαν δύναμιν ἥτις θὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὴν ἀνάστασιν καθὼς ἐνήργησεν εἰς τὸν Ἰησοῦν. ΕΦΕΣ. α:19,20.

Πράγματι, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ ἐκπληρῶσουν τοὺς ὅρους τῆς ἀφιερώσεως αὐτῶν πιστῶς, ἀκόμη μέχρι θανάτου τῆς ἀνθρωπότητος των, οὗτοι θὰ ἐγερθῶσιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ζήσουν καὶ βασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ χίλια ἔτη. Ὁ Παῦλος προτρέπει ἡμᾶς νὰ παραστήσωμεν τὰ σώματά μας "θυσίαν ζῶσαν," ἐξακολουθητικῶς πράττοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. ΡΩΜ. ιβ:1.

Ἐνεκεν τῆς πλήρους ὑπακοῆς τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀποκαλύπτεται εἰς Αὐτὸν μέσῳ τοῦ Πνεύματος τῆς ἀληθείας, Οὗτος δύναται νὰ λέγῃ, "Εγὼ καὶ ὁ Πατὴρ μου εἴμεθα ἓν." ΙΩΑΝΝ. ι:30. Ἐνδιαφερόμενος δι' ἐκείνους οἵτινες ἤθελον γείνει μέλη τοῦ Σώματος Του, δεχόμενοι τὴν θείαν ὁδηγίαν μέσῳ Αὐτοῦ ὡς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς καλουμένους ἔξω ἐκ τοῦ κόσμου κατὰ τὸν παρόντα Αἰῶνα, Οὗτος προσηυχῆθη δι' αὐτοὺς. Καὶ ὅποια θαυμασία προσευχή! "Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ὁ Λόγος ὁ ἰδικὸς σου εἶναι ἀλήθεια. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτὸν, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Καὶ δὲν παρακαλῶ μόνον περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν. Διὰ νὰ εἶναι πάντες ἓν, καθὼς σὺ, Πάτερ, εἶσαι ἓν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἓν σοί, νὰ ᾔναι καὶ αὐτοὶ ἓν ὑμῖν ἓν, διὰ νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας." ΙΩΑΝΝ. ιζ:17-21.

Ἐκεῖνοι οἵτινες ἐκλήθησαν ἔξω ἐκ τοῦ κόσμου, ἐλέχθησαν παρὰ τοῦ Πέτρου ὅτι εἶναι "ἐκλεκτοὶ κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος εἰς ὑπακοήν. Α. ΠΕΤΡ. α:2. Ἡ ἐκλογή των εἶναι συμφώνως τῶν προορισθέντων ὅρων τοῦ Θεοῦ. Πρὸς ΡΩΜ. η:29, ἀναγινώσκομεν, ὅτι ἐκεῖνοι τοὺς ὁ Θεὸς προέγνωσε "τούτους καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ ᾔναι αὐτοὶς πρωτότοκος μεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν." Διὰ νὰ γείνωμεν σύμμορφοι τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι νὰ γείνωμεν ὅμοιοι μὲ τὴν μέχρι θανά-

του ὑπακοῇν καὶ πιστότητα Αὐτοῦ εἰς τὸ θεῖον θέλημα.

Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ ἐνότης τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν Κεφαλὴν, περιγραφομένης διὰ τοῦ βαπτίσματος ἢ βυθίσεως εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐκφράζεται τοῦτο μέσῳ τῆς Κεφαλῆς, περαιτέρω ἀναπτύσσεται ὑπὸ τοῦ Ἀποστ. Παύλου εἰς ΕΦΕΣ. δον Κεφ. Οὗτος γράφει ὅτι, "μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης ὑποφέροντες ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες νὰ διατηρῇτε τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης." ΕΦΕΣ. δ:2,3.

Ὁ Παῦλος συνεχίζει, "ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ προσεκλήθητε μὲ μίαν ἐλπίδα τῆς προσκλήσεως σας. Εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα, εἰς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν." ἐδ. 4-6. Ὁ Παῦλος προσθέτει, "Εἰς ἓνα δὲ ἕκαστον ὑμῶν ἐδόθη χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ." ἐδ. 7. Πρὸς διατήρησιν τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος εἶναι οὐσιῶδες νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι, δὲν ἐδόθη εἰς ἓνα ἕκαστον ἐν τῷ σώματι τὸ ἴδιον ἀξίωμα. Δὲν ἔχουν ὅλοι νὰ πράξουν τὴν ἰδίαν ἐργασίαν. Καθὼς ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ εἰς Α.ΚΟΡ.ιβον Κεφ. μερικοὶ εἶναι πόδες, μερικοὶ ὀφθαλμοί, μερικοὶ χεῖρες, ἐν τῷ σώματι. Ἀλλ' ὅλοι ὑποτάσσονται εἰς τὴν Κεφαλὴν.

Εἰς ΕΦΕΣ.δ:8,9, ὁ Παῦλος μᾶς ὑπενθυμίζει περὶ τοῦ θανάτου, ἀναστάσεως καὶ ἀναλήψεως τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐπιβεβαιοῖ τὸ γεγονός ὅτι Οὗτος ὅταν ἀνελήφθη, "ἔδωσε δῶρα εἰς τοὺς ἀν-

θρώπους." Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ τι ἔλαβε χώραν τὴν Πεντηκοστὴν, καὶ ἐξηγεῖ τὸν ἀληθῆ πρακτικὸν τρόπον, ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιτελεῖται διὰ κάθε μέλος τῆς ἐκκλησίας. Οὗτος χρησιμοποιεῖ τὴν λέξιν "δῶρα"-πληθυντικὸς-καὶ κατόπιν ἐξηγεῖ τι εἶναι ταῦτα, λέγων, "Οὗτος ἔδωκεν ἄλλους μὲν ἀποστόλους, ἄλλους δὲ εὐαγγελιστὰς, ἄλλους δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους." ἐδ. 11.

Πόσον λογικὸν καὶ πρακτικὸν τοῦτο! Ἐὰν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἦλθεν ἐπὶ τῶν μαθητῶν ὡς θαυματουργὸς τις δύναμις καὶ ἐπίδειξις θείας δυνάμεως, βεβαίως ὀλίγα ἤθελον ἐπιτελεσθῆ. Ἀλλὰ τοῦτο κατέληξεν εἰς τὴν ὑπαρξίν τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου ὡς τῶν ἐμπνευσμένων Αὐτοῦ Ἀποστόλων. Μέσῳ τῶν ἐμπνευσμένων αὐτῶν διδασκαλιῶν, ἄλλοι δοῦλοι ἔγειναν ἱκανοὶ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν ἐκκλησίαν. Μέσῳ ὧν αὐτῶν, ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ἀξιώματι, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τῆς ἀληθείας διαχύνεται διὰ τὴν οἰκοδομὴν ὁλοκλήρου τῆς τάξεως τῆς Νέας Κτίσεως. Ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ ὅτι τὰ "δῶρα" ταῦτα ἐπρομηθεύθησαν διὰ "τὴν τελειοποίησιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρῃς ὅπου ὅλοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ." ΕΦΕΣ. δ:12,13.

ΔΩΡΑ ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

"Ὅταν ἡ ἐκκλησία, ἀντιπροσωπευτικῶς, ἐβαπτίζετο διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, τὸ βάπτισμα ἐκεῖνο ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὠρισμένα θαυματουργικὰ "δῶρα," ὡς

ἡ ὁμιλία ξένων γλωσσῶν, ἡ ἱκανότης πρὸς ἐκτέλεσιν θαυμάτων, κ.λ.π. τὰ "δῶρα" ταῦτα ἤλθον μόνον ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἠδύναντο νὰ μεταδίδωνται εἰς ἄλλους διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἔλαβον τὰ "δῶρα" ταῦτα ἐκ τῶν Ἀποστόλων, δὲν ἠδύναντο νὰ μεταβιβάσουν αὐτὰ εἰς ἄλλους, ὥστε ἐν ὠρισμένῳ χρόνῳ καὶ πορεῖα ἐσταμάτησαν.

Τὰ "δῶρα" ταῦτα ἐξυπηρέτησαν ὠφέλιμον τινα σκοπὸν ἐν τῇ πρωτογόνῳ ἐκκλησίᾳ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ "δῶρον" τῶν γλωσσῶν ἰκάνωσε τοὺς Ἀποστόλους ἵνα μαρτυρήσουν τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς συνηθροισμένους Ἑβραίους ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, - Ἑβραῖοι, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἠγνόουν λόγον τὴν γλῶσσαν τῶν χωρῶν ἐν ταῖς ὁποίαις οὗτοι διέμενον. Τὸ δῶρον τοῦτο τῶν γλωσσῶν ἐσυνέχισεν νὰ ὑπηρετῇ ὠφέλιμον σκοπὸν μέχρις οὗτου ὑπῆρξαν πιστοὶ εἰς κάθε χώραν οἵτινες ἐγνώριζον τὴν ἐκεῖ ὁμιλουμένην γλῶσσαν. Καθὼς ἡ τάξις τῆς Νέας Κτίσεως διεσκηρπίσθη εἰς τὰς διαφόρους χώρας, καὶ ἰδρύθη ἡ ἐκκλησία, ἡ χρεῖα τοῦ "δῶρου" τῶν γλωσσῶν δὲν ὑπῆρχεν πλέον.

Ἡ ἱκανότης πρὸς ἐκτέλεσιν θαυμάτων ἦτο ἐπίσης μεγάλη βοήθεια ὡς πρὸς τὴν ἰδρύσιν τῆς Πρωτογόνου Ἐκκλησίας. Οἱ πρῶτοι οὗτοι πιστοὶ ἦσαν ἐν μέσῳ πολλοῦ ἐχθρικοῦ κόσμου. Οὗτοι περιεφρονήθησαν καὶ κατεδιώχθησαν ὑπ' ἀμφοτέρων, Ἰουδαίων τε καὶ Ἑθνικῶν, καὶ ἡ θαυματουργὸς ἐνεργοῦσα δύναμις τῶν Ἀποστόλων, ἦτο πηγὴ ἐνθαρρύνσεως πρὸς ὅλους τοὺς πιστοὺς, ἐπιβεβαιοῦντες τὴν πίστιν αὐτῶν, ὅτι ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον οὗτοι εἶχον στρατολογηθῇ, ἦτο τοῦ Κυρίου, καὶ ὅτι ὁ μέγας

Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θὰ ἐπέτρεπεν αὐτὸν νὰ ἀποτύχη. Θαύματα ἐπίσης ὑπηρετήσαν πρὸς μαρτυρίαν πρὸς ἄπιστον καὶ ψευδῇ κόσμον. Ἀλλ' ὅταν αἱ ἐκκλησίαι ἰδρῦθησαν καλῆτερον, τὸ "δῶρον" τοῦτο ἐπίσης ἔπαυσε νὰ ἐνεργῇ.

Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι διάφορος. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν, "ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγάθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια, κατὰ τῶν τοιούτων δὲν ὑπάρχει νόμος. Ὅσοι δὲ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα οὐοῦ μὲ τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας. Ἐὰν ζῶμεν κατὰ τὸ Πνεῦμα, ἅς περιπατῶμεν καὶ κατὰ τὸ Πνεῦμα." ΓΑΛ. ΤΑΣ ε:22-25.

Ὁ Παῦλος ὅμως λέγει ὅτι τὰ δῶρα ταῦτα, ἀφοῦ ἐκτελέσουν τὸν σκοπὸν διὰ τὴν ὁποῖον ἐδώθησαν θὰ παύσουν. Α.ΚΟΡ. ιγ:8-10, μετὰ λέγει, "καὶ ἔτι πολὺ ὑπερέχουσαν ὁδὸν σᾶς δεῖκνύω." Α.ΚΟΡ. ιβ:31. Ἡ ὑπερέχουσα αὕτη ὁδὸς εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἀγάπης, διότι εἶναι ἡ ὁδὸς τοῦ Θεοῦ. Ὅστις εἶναι Α Γ Α Π Η. Εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἥτις ὠδήγησεν Αὐτὸν νὰ ἀποστείλλῃ τὸν Μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱὸν διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ἐὰν παραμείνωμεν ἐν Χριστῷ καὶ τελειοθῶμεν ὡς μέλη τῆς Νέας Κτίσεως τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς ἀληθείας, ἡ "ὑπερέχουσα ὁδὸς" πρέπει νὰ γείνη κτήμας μας, ὁδὸς τῆς ζωῆς μας. Οὕτω θὰ γείνωμεν ἐ ν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐ ν μετὰ τοῦ Πατρὸς, καθὼς Οὗτοι εἶναι ἐ ν. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ἐν τῷ ὁποίῳ ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ βαπτίζεται, δύναται νὰ συνεχίζῃ τὸ ἔργον ἐν ἡμῖν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ θεόθεν προορισθέντος ὅρου τῆς αἰωνίου ἐνότητος τῆς Ν. Κτίσεως.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

"Τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ." ΨΑΛΜ. κδ:1, ΓΕΝ. α:1,26, 31.

---οοο---

Ν ΑΡΧΗ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Αὕτη εἶναι μία ἔκθεσις τοῦ γεγονότος τὸ ὅποῖον οἱ ἐπιστήμονες εἶναι ἀνίκανοι νὰ διαψεύσουν. Αὕτη δὲν λέγει πότε καὶ πῶς ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὴν γῆν, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι τὸ ἔπραξεν. Οὐδεμία ἐπιστημονικὴ ἀπόδειξις προσεφέρθη ποτὲ νὰ ἀναιρέσῃ τὴν ἔκθεσιν ταύτην. Αὕτη ἀπλῶς ἐπιβεβαιοῖ ὅτι ὁ Θεὸς, ὡς Δημιουργὸς, εἶναι ἡ μεγάλη Πρώτη Αἰτία τοῦ παντός. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ πεπερασμένη ἡμῶν διάνοια δύναται νὰ ἐννοήσῃ τόσον ὀλίγον ὡς πρὸς τὸ τι σημαίνει ἡ μεγάλη αὕτη ἀλήθεια, δὲν εἶναι τοῦτο ἀπόδειξις ὅτι αὕτη δὲν ἀληθής.

Τὸ 26ον ξδάφιον περιλαμβάνει δύο μεγάλα σκέψεις. Ἡ μία εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον "κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ," καὶ ἡ ἄλλη ὅτι ἡ κορωνὶς ὅλων τῶν ἐπιγείων δημιουργημάτων, ἐδόθη εἰς αὐτὸν κυριαρχία ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ "εἰκὼν" πρὸς ἣν ἀναφέρεται,

βεβαίως δὲν εἶναι φυσικὴ, μᾶλλον εἶναι διανοητικὴ τις ἡθικὴ εἰκὼν. Ακριβῶς ὡς ὁ Θεὸς λογικεύεται, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἱκανὸς νὰ λογικεύεται—οὐχὶ βεβαίως εἰς τὸν ἴδιον βαθμὸν, ἀλλὰ, ὁ ἄνθρωπος εἶναι λογικὸν δημιουργήμα. Ἡ ἱκανότης αὐτῆ τοῦ λογικεύεσθαι εἶναι ὁ κύριος ὁδηγὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῷ τὰ κατώτερα ζῶα στεροῦνται λογικῆς, καὶ καθοδηγοῦνται διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνστικτῶν.

Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ μέγας Κυβερνήτης τοῦ Σύμπαντος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔγεινε ἡ κατεστάθη κυβερνήτης, κυρίαρχος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅλων τῶν κατωτέρων δημιουργημάτων ἅτινα κατοικοῦν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐνεκεν τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον, οὗτος ἔχασε τὴν κυριαρχίαν του ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει, ἀλλ' ἐν τῷ ὠρισμένῳ καιρῷ αὕτη θ' ἀποκατασταθῇ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ Μεγάλου Ἀποκαταστάτου.

" Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ, ἦσαν λίαν καλὰ." ΓΕΝ.α:31. Τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ εἶναι τέλειον. Πᾶσα ἀτέλεια καὶ μόλυνσις ὅπερ βλέπομεν ἐν τῇ γῇ σήμερον, ἐξαιρετικῶς εἰς τὰς διανοίας καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων, ὀφείλεται εἰς τὴν παράβασιν τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Εἴμεθα εὐγνώμονες διὰ τὸν καιρὸν ὅτε τὰ πάντα θ' ἀφαινοῦν νέα. Τότε δύναται νὰ λεχθῇ καὶ πάλιν ὅτι τὸ ἐπίγειον βασίλειον ἐν τῷ μέγα τοῦ Θεοῦ Σύμπαντι, εἶναι "λίαν καλὸν." ΑΠΟΚ.κα:5.

ΨΑΛΜΟΣ κδ:1,2.

Ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου καθὼς εἶναι ὁλόκληρον τὸ Σύμπαν. Ἐν τούτοις ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὴν γῆν διὰ νὰ εἶναι ἡ αἰώνιος κα-

τοιμία τοῦ ἀνθρώπου. Οὗτος ἔδωκεν ἐντολήν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ πληθυνθῇ καὶ πληρώσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐνῷ ἡ ἁμαρτία ἐπέφερε θάνατον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν τούτοις οὗτος θὰ λάβῃ τὴν ἐπικράτειαν αὐτοῦ, "τὴν κατοικίαν ὅπου, ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε δι' αὐτόν. Εἰς ΗΣ.με:18 ἀναγινώσκουμεν," Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτήν, ὅστις αὐτὸς ἐστερέωσεν αὐτήν, ἔκτισεν αὐτὴν οὐχὶ ματαίως, ἀλλ' ἐπλασεν αὐτὴν διὰ νὰ κατοικῇται. "Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος."

Ἡ Βίβλος δεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀπρλαύσῃ τὴν ἐπίγειον αὐτοῦ κατοικίαν-ἂν καὶ οὗτος τώρα εἶναι ἀποθνήσκον- διότι οὗτος θὰ ἀναστηθῇ ἐκ τῶν νεκρῶν. Ὁ Ἰησοῦς ἀπελύτρωσε τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ θανάτου διὰ τοῦ ἰδίου Του θανάτου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀποκαταστήσῃ τοὺς νεκροὺς εἰς ζωὴν. Τοῦτο ἀναφέρεται ἐν τῇ Γραφῇ ὡς "σωτηρία." Εἰς ΗΣ.με:23, ἀναγινώσκουμεν, "Εἰς ἐμὲ βλέψατε, καὶ σωθῆτε, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος." Ὡμοσα κατ' ἐμαυτὸν, ὁ λόγος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός μου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ δὲν θέλει ἐπιστραφῇ, ὅτι πᾶν γόνυ θέλει κάμψῃ εἰς ἐμὲ, πᾶσα γλῶσσα θέλει ὁμνύει εἰς ἐμὲ."

Ἡ πρὸς ΦΙΛΙΠΠ.β:9-11, ἀναφέρει τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἐν μέρει, καὶ δεικνύει ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις του γέινεται μέσω τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Σωτῆρος, ὅτι εἶναι εἰς Αὐτόν ὅτι πᾶν γόνυ θέλει κλίνει, καὶ τοῦτο πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Οὕτω δυναμέθα νὰ λέγωμεν ὅτι, ἀκριβῶς ὡς ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ὑπερυψώθη, οὕτω ἡ ἀνθρωπότης βεβαιούται ὅτι θὰ ἀποκατασταθῇ ἐκ τοῦ θανάτου καὶ θὰ ἀπο-

λαύση τὰς εὐλογίας τοῦ ἀποκαταστηθέντος ἐπιγείου παραδείσου αἰωνίως.

ΨΑΛΜΟΣ ρδ:24-30.

Πόσον ἀληθὲς εἶναι τὸ ἐδ. 24, "Πόσον μέγαλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε! τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῶν ποιημάτων σου." Ἀλλ' ἡ ἀπόλαυσις τῶν ποιημάτων τούτων ἔξαρτᾶται ἐκ τῆς συνεχοῦς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ. "Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου, ταράσσονται." Τοῦτο ἐφαρμόζεται ἐξαιρετικῶς εἰς τὸν ἄνθρωπον. "Σηκώνεις τὴν πνοὴν αὐτῶν, ἀποθνήσκουσι, καὶ εἰς τὸ χῶμα αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν." ἐδ. 29.

Ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτο δὲν εἶναι τὸ τέλος, διότι λέγει, "Ἐξαποστέλλεις τὸ πνεῦμα σου, κτίζονται, καὶ ἀνανεώνεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς." ἐδ. 30. Ἡ ἀφύπνισις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου, εἰς πολλὰς ἀπόψεις, θὰ ὁμοιάσῃ πρὸς "δημιουργίαν" παλιγγενεσίαν.

---ooo---

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΠΑΡΕΙΣ

"Ἄρα λοιπὸν, ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ θέλει δώσει λόγον εἰς τὸν Θεόν." ΡΩΜ. ιδ:12.

ΠΑΡΧΟΥΝ ἀμφότεραι ἀρνητικαὶ καὶ θετικαὶ ἀπόψεις τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Θεοῦ, ὡς οὗτος ἐκφράζει αὐτὰς πρὸς τοὺς προπάτορας ἡμῶν. Ὁ Θεὸς προπαρεσκεύασεν ἐξαιρετικὸν τινα κῆπον διὰ κατοικίαν τοῦ Ἀδὰμ ἐν τῇ Ἑδὲμ, καὶ οὗτος θὰ ἐχρησίμευεν ὡς ὑπόδειγμα διὰ τὴν παγκόσμιον καθυπόταξιν τῆς γῆς. Ἐκτοτε, πολὺ ὀλίγα μέρη τῆς γῆς

καθυπετάχθησαν, ἀλλὰ πρὸς μεγάλην ἔκτασιν ἡ σφαῖρα αὕτη εἶναι ἀκόμη ἔρημος.

Ὑπάρχουν μεγάλαι ἐκτάσεις παραγωγῆς τροφίμων ἐν τῇ γῇ σήμερον, καὶ τοῦτο εἶναι καλόν. Ἀλλ' ἡ σκέψις τῆς καθυποτάξεως τῆς γῆς, καθὼς προωριζέτο, ὀπισθοδρομεῖ, ἐν τῷ ὅτι τώρα ὁ πεπτωκὴς ἄνθρωπος μολύνει τὴν γῆν περὶ σσότερον παρὰ νὰ τὴν καθυποτάξῃ. Ἀληθῶς, φόβοι ἐξεφράσθησαν ἐκ πολλῶν πηγῶν, ὅτι, ἐὰν ἡ κακὴ χρῆσις τῶν φυσικῶν πόρων τῆς γῆς δὲν τεθῇ ὑπὸ περιορισμῶν, ταχέως τὸ ἀνθρώπινον γένος θὰ αὐτοκαταστραφῇ, διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν.

Ὅταν ὁ Ἀδὰμ ἐδημιουργήθη, οὗτος ἦτο ἄνευ καταλλήλου συντρόφου, καὶ τὸ γεγονός ἐστι ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐν λεπτοπερείᾳ, τοῦ πῶς ἐδημιουργήθη καὶ ἐπρομηθεύθη εἰς αὐτὸν ἡ Εὐα, μᾶς υπενθυμίζει ὅτι Οὗτος θὰ δημιουργήσῃ τὰς περιστάσεις, ἵνα φέρῃ τὸν πολυπλασιασμὸν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ τέλος του.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐδόθη κυριαρχία ἐφ' ὅλων τῶν κατωτέρων ζώων. Προφανῶς, τὰ μεγάλα μαστόδοντα καὶ ἄλλα προϊστορικὰ ζῶα ἤρχισαν νὰ ἐκλείπουν ἀφ' οὗτου ἐδημιουργήθη ὁ ἄνθρωπος. Εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν ἐδόθη κυριαρχία ἐπὶ ἄλλων ἀνθρώπων, ἐντούτοις, μέσῳ τῶν αἰώνων πολὺ αἷμα ἐχύθη ἐν τῇ προσπάθειᾳ τοῦ ἀνθρώπου ὅπως κυριαρχίῃ ἄλλων ἔθνων. Τοῦτο ἐγείνεν αἰτίαι τῶν πολέμων καὶ αὕτη ὑφίσταται ἀκόμη.

Ὁ Παῦλος μᾶς λέγει εἰς τὰς ΠΡΑΞ. ιζ': 30, 31, ὅτι ὁ Θεὸς παρεῖδε τὴν ἄγνοιαν ταύτην διότι προσδιώρισεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ δι' ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον διώρισε, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας βε-

βαίωσιν περὶ τούτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. "ΠΡΑΞ. ιζ:31. Ἡ χιλιετής ἡμέρα τῆς κρίσεως θὰ γέλνῃ διαφωτιστική, καὶ ἡ τελικὴ ἀπόφασις ποῖος θὰ εἶναι ἄξιος αἰώνιου ζωῆς, θὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ πρὸς πλήρη κατανόησιν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

ΡΩΜΑΙΟΥΣ ιδ:10-12.

Τὸ ἐδάφιον τοῦτο τονίζει ὅτι ὁ Δημιουργὸς εἶναι ὁ τελικὸς Διαιτητὴς τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς καὶ τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῆς τιμωρίας τῆς. Ἐν τούτοις, τοῦτο δὲν προχωρεῖ εἰς λεπτομερείας ὡς πρὸς τὸ ἔργον τῆς κρίσεως. Ὁ Εὐαγγελικὸς Αἰὼν εἶναι ἡμέρα τῆς κρίσεως τῶν ἀκολούθων τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποδειχθοῦν ἄξιοι, οὗτοι θὰ συμμετάσχουν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ ἔργον τῆς κρίσεως τοῦ κόσμου κατὰ τὸν χιλιετῆ Αἰῶνα. Ὁ Παῦλος λέγει, "Δὲν γνωρίζετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνειν τὸν κόσμον;" Α.ΚΟΡ.ς:2. Τοιουτοτρόπως, οὗτοι ὅλοι, εἰς μίαν ἐποχὴν ἢ ἄλλην θέλουσι κριθῇ.

---ooo---

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΠΛΑΝΗΘΗ

"Πάντες ἡμεῖς ἐπλανήθημεν, ἐστράφημεν ἕκαστος εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ."
ἩΣΑΙΑΣ νγ:6, ΨΑΛΜΟΣ ιδ:2,3.

ΕΚΘΕΣΙΣ "Ὁ Κύριος διέκλυεν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν εἶναι τινεῖς ἔχων σύνεσιν, ἐκζητῶν τὸν Θεόν," δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ κατὰ γράμμα. Ὁ Θεὸς ἐγνώριζεν καὶ γνωρίζει χωρὶς νὰ κύψῃ ἐξ οὐρανοῦ, διότι ὅλοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀδάμ πάντες διεφθάρησαν, καὶ δὲν

"ὑπάρχει τις πράττων ἄγαθον, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς." ἐδ. 3. Ἡ γλῶσσα αὐτῆ σκοπὸν ἔχει νὰ φέρῃ τὰς σκέψεις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀνθρωπίνης κατανοήσεως.

Τὸ ΡΩΜ.ε:19, ἐκθέτει τὴν προμήθειαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον. Παραθέτομεν, "Διότι καθὼς διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνδς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ Ἐνδς, οἱ πολλοὶ θέλουσι κατασταθῇ δίκαιοι." Καὶ περαιτέρω λέγει, ἵνα καθὼς ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία διὰ τοῦ θανάτου, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν."

Κατὰ τὸν παρόντα Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα, ὅλοι οἱ ἔλαβον ζωὴν μέσῳ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ πίστεως δικαιοσύνης. Οὗτοι φέρονται εἰς πραγματικὴν ζωὴν κατὰ τὴν πρώτην ἀνάστασιν. Κατὰ τὸν χιλιετῆ Αἰῶνα τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀνθρωπότητος θὰ φερθῇ ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου καὶ θὰ τοῦ δοθῇ τὸ προνόμιον ὅπως ἀποδειχθῇ ἄξιος αἰωνίου ζωῆς ὡς ἄνθρωποι. Ὁ Παῦλος θέτει τοῦτο ὡς ἐξῆς, " Διότι, ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δι' ἀνθρώπου ... οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Ἐπειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδὰμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇ ἐν τῷ Χριστῷ." Α. ΚΟΡΙΝΘ. ιε: 21,22.

Συμπεραίνομεν ὅθεν ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν Γραφῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ὅταν ἔκυψεν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἦτο τοῦτο συμπαθὲς βλέμμα, ἐπίδειξις ἀγάπης, χάριν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τοῦ δώρου τοῦ ἀγαπητοῦ Αὐτοῦ Υἱοῦ, ἵνα γείνη ὁ Λυτρωτὴς αὐτοῦ.

Ὁ ΙΕΡ. ιζ:9,10, λέγει, " Ἡ καρδιά εἶναι ἀπατηλὴ ὑπὲρ πάντα, καὶ σφόδρα διεφθαρμένη, τὺς

δύναται νὰ γνωρίσῃ αὐτήν;" Εἰς τὴν περίπτω-
σιν ταύτην δυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῆς
καρδίας ὡς οὔσης σύβολον κινήτρου, καὶ εἶναι
ἀληθὲς ὅτι τὰ κίνητρα ἅτινα κυβερνοῦν τὴν
ἀνθρωπίνην συμπεριφορὰν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ
ἄσεβοῦντος, εἶναι ἀπατηλὰ καὶ φαῦλα. Πρόσωπὸν
τι διευθύνει ἑαυτὸν νὰ πράττῃ τι διότι ὡθεῖ-
ται οὗτος νὰ πράττῃ οὕτως.

Ἀκόμη καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δύναται
εὐκόλως νὰ ἀπατηθῇ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ καρ-
δίας. Χρειαζόμεθα νὰ ἐξετάζωμεν τὸν Λόγον τοῦ
Θεοῦ δι' ὁδηγίαν τῶν κινήτρων μας καὶ συνεχι-
σωμεν ἐνθέρμως ἐν προσευχῇ. Τὸ 10ον ἐδ. μᾶς
πληροφορεῖ ὅτι ὁ Κύριος ἀνιχνεύει τὴν καρδί-
αν, "διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ, κατὰ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ." Ὁ Κύ-
ριος κρίνει τώρα τὸν λαὸν Του οὐχὶ κατὰ τὰ
ἄτελεῖ αὐτοῦ ἔργα, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν τῆς
καρδίας αὐτοῦ.

ΡΩΜΑΙΟΥΣ α:28, β:1.

Οἱ ἄνθρωποι παρεξέκλινον τῆς ὁδοῦ διότι
δὲν ἐδέχθησαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.
Ἡ ὑπαρξίς τοῦ Θεοῦ κατανοεῖται ἐκ τῶν ποιη-
μάτων Αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἠγνόησαν τοῦτο οἱ ἄν-
θρωποι, διὰ τοῦτο ἀχαλινώτως βαδίζουν εἰς τὴν
ἠθικὴν ἐξαχρίωσιν. Ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ ἐ-
κείνων οἱ ὅποιοι, ἐνῶ "γνωρίζοντες τὴν κρίσιν
τοῦ Θεοῦ," ὅτι οἱ παραβαίνοντες τὸν νόμον
Του εἶναι ἄξιοι θανάτου, ὅχι μόνον πράττουν
τὸ ἴδιον, ἀλλ' εὐχαριστοῦνται πράττοντες τὸ
κακόν. "Διὰ τοῦτο, ἀναπολόγητος εἶσαι, ὦ ἄνθ-
ρωπε." Δὲν εἶναι ὅλοι ἐκ προθέσεως ἁμαρτωλοί,
ἀλλ' ὅλοι εἶναι ἄτελεῖς καὶ χρειάζονται Λυ-
τρωτὴν. "Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν." Εὐ-
χαριστοῦμεν τὸν Κύριον διὰ τὸ δῶρον τοῦ Υἱοῦ
Αὐτοῦ, "Ὅστις θὰ λυτρώσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς ἁμαρτίας.

Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ ΑΓΑΠΑ

"Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύ-
ριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος."
ΨΑΛΜΟΣ ργ:8-14.

Ο ΕΛΕΟΣ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ φανέρωσις
τῆς ἀγάπης Του, καὶ ἡ Γραφή βρίθει
διαβεβαιώσεων τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ διὰ
τὸν λαὸν Του καὶ δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.
"Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος," ἔ-
γραψεν ὁ Ψαλμωδὸς. "Δὲν θέλει δικολογεῖ διὰ
παντὸς, οὐδὲ θέλει φυλάττει τὴν ὀργὴν αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα." ἐδ. 9. Ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἡ
δυσμένεια Αὐτοῦ ἔχει τώρα ἀποδειχθῇ ἔναντι
τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας ἐν τῇ καταδίκῃ
τοῦ θανάτου ἣτις ἐπῆλθεν ἐπὶ τῶν προπατέρων
ἡμῶν. Ἀλλ' αὕτη δὲν θὰ διαρκέσῃ αἰωνίως, δι-
ότι ὁ Θεὸς ἔκαμε προμήθειαν μέσῳ τοῦ θανάτου
τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Λυτρωτοῦ, ἵνα θέσῃ κατὰ μέ-
ρος τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου καὶ δείξῃ χά-
ριν, εὐνοίαν καὶ ἔλεος ἔναντι ὅλης τῆς ἀν-
θρωπότητος.

Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἔναντι τοῦ λαοῦ Του
δείκνυται εἰς τὸ ὅτι Οὗτος "δὲν ἔκαμεν εἰς
ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν." ἐδ. 10. Ὁ Ἱερε-
μίας ἐθεώρησε τὴν ἀποψιν ταύτην τοῦ χαρακ-
τῆρος τοῦ Δημιουργοῦ, ὅταν ἀνεφώνει "μεγάλη
εἶναι ἡ πιστότης σου." ΘΡΗΝΟΙ γ:22,23. Ὁ Δα-
βὶδ περαιτέρω γράφει, "διότι ὅσον εἶναι τὸ
ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ὑπεράνω τῆς γῆς, τόσον μέ-
γα εἶναι τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς φοβουμέ-
νους αὐτὸν." ἐδ. 11. "Ὅσον ἀπέχει ἡ ἀγαπο-
λὴ ἀπὸ τῆς δύσεως, τόσον ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν." ἐδ. 12. Οποῖαν ἐπίδειξιν
ἀμετρήτου ἀγάπης καὶ ἐλέους δεικνύει ἐνταῦ-

θα ὁ Θεὸς διὰ τῶν χωρίων τούτων! "Καθὼς σπλαγχνίζεται ὁ πατήρ τὰ τέκνα, οὕτως ὁ Κύριος σπλαγχνίζεται τοὺς φοβουμένους αὐτὸν. Διότι αὐτὸς γνωρίζει τὴν πλάσιν ἡμῶν, ἐνθυμεῖται ὅτι εἴμεθα χῶμα." ΨΑΛΜ. ργ:13. Ὅποια ἀγάπη καὶ ἐνθάρρυνσις δέικνυται ἐνταῦθα!

Εἰς ΨΑΛΜ. ρλς, ἔχομεν περαιτέρω τινὰ ἐξεικόνισιν τοῦ ἀπεράντου ἑλέους τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ὁμιλεῖ περὶ τῶν κτυπήματος τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Φαραὼ καὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, τὴν καταστροφὴν φημισμένων βασιλέων, ὅλων φαύλου λαοῦ καὶ ὁ Παλμωδὸς ἐξηγεῖ ὅτι ὁ Θεὸς κατέστρεψεν αὐτοὺς ὅλους, "διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πολλοὶ ἠθέλουν ἀποκλείνει νὰ γράψουν ὅτι ὁ Θεὸς κατέστρεψε τοὺς φαύλους τούτους ἐχθροὺς Του καὶ τοῦ λαοῦ Του, "διότι Οὗτος δὲν εἶχε κανένα ἔλεος παντρευνδὸν δι' αὐτοὺς." Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠθέλεν ἔχει τὴν κατάλληλον ἄποψιν αὐτοῦ. Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τοὺς φαύλους ἐπεκτείνεται πέραν τοῦ παρελθόντος καὶ παρόντος αἰῶνος, ἀκόμη καὶ ἐν τῷ χιλιετῇ Αἰῶνι, ὅταν ὅλοι οἱ "ἄδικοι" θὰ ἐγερθοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου, καὶ θὰ διαφωτισθοῦν ὡς πρὸς τὸ θεῖον θέλημα, καὶ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ δεχθοῦν τὸν Χριστὸν, ὑπακούσουν εἰς τοὺς δικαίους Νόμους τῆς Μεσσιανικῆς Βασιλείας καὶ ζήσουν αἰωνίως.

ΙΩΑΝΝΗΣ γ:16,17.

Ἐνταῦθα ἔχομεν ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον πολλοὶ ἀναφέρονται ὡς τὸ πλεόν πολῦτιμον ἐδάφιον τῆς Βίβλου. "Διότι τόσον ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν

Μονογενῇ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον." Ὁ Θεὸς ἠγάπησε τὸ πεπτωκὸς γένος καὶ ἔδωκε τὸν ἀγαπητὸν Του Υἱόν, τὸν Μονογενῇ, ἵνα ἀπολυτρώσῃ τὸν λαὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπολυτρώσεως ταύτης εἶναι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πίστεως ἐν τῇ τρυφερᾷ προμηθείᾳ τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι πιστεύουν, ὅταν ἡ εὐκαιρία δοθῇ εἰς αὐτοὺς, δὲν θὰ κα-
ταστραφούν, ἀλλὰ θὰ ἀποκτήσουν αἰώνιον ζωὴν.

Πολλοὶ ἤθελον περιορίσει τὴν εὐκαιρίαν ταύτην τῶν πιστευόντων εἰς τὴν παροῦσαν βρα-
χεῖαν ἔκτασιν τῆς ζωῆς, ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν περι-
ώρισε αὐτὴν οὕτω. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν ὅτι ὁ Θεὸς θέλει "ὅπως πάντες σωθῇναι" ἐκ τοῦ θανάτου, ἵνα οὗτοι ἔλθουν εἰς "ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,"
ὡς πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸ ἀπολυτρωτικὸν Ἀυ-
τοῦ ἔργον. A.TIM.β:3-6. Θὰ εἶναι ὁ καιρὸς οὗ-
τος τῆς ἀφυπνίσεως ἐκ τοῦ θανάτου, ὅτι ἡ με-
γίστη πλεονότης τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἔχῃ τὴν
πρώτην αὐτῶν πραγματικὴν εὐκαιρίαν νὰ πισ-
τεύσουν.

Τὸ ΙΩΑΝΝ. γ:17, λέγει, "Ἐπειδὴ δὲν ἀπέσ-
τειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον
διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσ-
μος δι' αὐτοῦ." Ὁ κόσμος ἤδη κατεδικάσθη ἔνε-
κεν τοῦ πατρὸς Ἀδὰμ, καὶ ἦτο σωτηρία ἐκ τῆς
καταδίκης ταύτης ἥτις ἐπρομηθεύθη διὰ τοῦ
Χριστοῦ Ἰησοῦ.

Ο λαὸς Ἰσραὴλ.

Μᾶς ἀπεστάλη
ἢ κάτωθι ἐρώτη-
σις, ἣν δημοσιεύο-
μεν διὰ τὸ ἐπικαιρον
αὐτῆς, καθὼς καὶ τὴν ἀ-
πάντησιν ἡμῶν.

---ooo---

ΕΡ. ΕΙΝΑΙ τὸ ἔθνος Ἰσραὴλ, ἀληθῶς ἐνταῦθα,
διὰ νὰ διαμείνῃ, ἢ θα παρέλθῃ καὶ πάλιν
καθὼς συνέβη μὲ τὴν Βαβυλωνιακὴν καὶ Ρω-
μαϊκὴν αὐτοκρατορίαν;

ΑΠ. Ἦτο κατὰ τὸ ἐσπέραι τοῦ Σαββάτου, τοῦ
μηνὸς αὐτῶν ΙΥΑΡ, 14ῃ, ἡμέρα τοῦ Μαΐου,
τοῦ ἔτους 1948, ὅτε ὁ Ἰσραὴλ ἔγεινεν ἔθ-
νος ἀνεξάρτητον, καὶ ἀνεγνωρίσθη ὡς τοιοῦτον,
ἀποτελέσας μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἀλλ' ἡ
ἄνω ἐρώτησις, εἶναι εἰς πολλὰς διανοίας, διὰ
τοῦτο, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ κάπως πληρέσ-
τερον Γραφικῶς.

Αἱ Γραφαὶ μᾶς λέγουν ὅτι ἦλθε τώρα ὁ και-
ρὸς τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ ἔθνους Ἰα-
ραὴλ. Ἀληθῶς, ἀπὸ τοῦ 1878 ἡ κοσμικὴ μαρτυ-
ρία καὶ τὰ γεγονότα βεβαιοῦν ὅτι ἡ εὐνοία
τοῦ Θεοῦ ἐπανῆλθεν ἐπ' αὐτῶν. ἔχομεν ἴδη τὴν
κίνησιν τοῦ Σιωνισμοῦ, τὴν ἀναγέννησιν τοῦ
τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιτυχεῖς Ἀραβοϊσ-
ραηλινὸι πόλεμοι, μὲ τὸ μεσουράνημα τῆς ἐπα-
νακτῆσεως τῆς Ἀρχαίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ εἶ-
ναι γεγονότα τῶν ἡμερῶν μας.

Ἡ ἐπάνοδος τῆς περιόδου τῆς εὐνοίας σημαίνει βεβαίως, ὅτι ὑπῆρξε περίοδος ἐθνικῆς δυσμενείας. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ κατάστασις ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸ 70 μ.Χ. ἔως πρὸ ὀλίγου καιροῦ. Μερικοὶ Ραββίνοι αἰσθάνονται ὅτι, τοῦτο περιγράφεται εἰς τὴν Γραφὴν ὡς περίοδος "ἄνευ βασιλέως, ἄρχοντος, θυσιῶν, ἐφ' ὃς καὶ θεραφεῖμ πολλὰς ἡμέρας." ΩΣΗΕ γ: 4,5. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σκοτεινὴν αὐτῶν περίοδον, ἡ θεία πρόνοια ἦτο ἐπὶ τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, διατηροῦσα αὐτοὺς κεχωρισμένους καὶ διακεκριμένους ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη. ΛΕΥΙΤ. κς:44.

ΔΙΑΤΙ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΥΤΗ;

Ἀπλῶς, τὸ γεγονός ἐστὶν ὅτι ὁ Θεὸς διετήρησε τοὺς Ἰουδαίους ἐν τῇ διασπορᾷ ἐπὶ δέκα ἐννέα ἑκατονταετηρίδας, πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸδειξις, ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει κάτι τι σπουδαῖον δι' αὐτοὺς ὡς λαὸν ἢ ἔθνος εἰς τὸ μέλλον. ΑΜΩΣ γ:2. Ἀληθῶς, ὅχι μόνον ὁ Ἰσραὴλ θὰ λάβῃ τὴν πλήρη εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν προφητικὴν ὅρασιν τοῦ νὰ εἶναι " φῶς τῶν ἐθνῶν " ΗΣ. μβ:6, μθ:6, ξ:3. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον οἱ ἐθνικοὶ θὰ γείνουν Ἰσραηλῖται διὰ νὰ λάβουν τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ. Ταπεινὴ πείρα δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν! ΖΑΧ. η:23, ΗΣ. δ:1, ΜΙΧ. δ:2.

Ὁ Ἰσραὴλ, ὁμοίως, πρέπει νὰ διέλθῃ ταπεινωτικὴν πείραν διὰ νὰ γείνῃ κατάλληλος διὰ τὰς διευθετήσεις τῆς Βασιλείας. Ὁ λαὸς Ἰσραὴλ, υπερήφανος διὰ τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ δύναμιν, πρέπει νὰ γείνουν πλεον "θεοφοβούμενοι" προτοῦ οὗτοι δυνηθοῦν νὰ χρησιμοποιοῦν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ εἶναι εἰς κατὰστασιν καρδίας ὅπως ἀπολαύσουν αὐτὰς, ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν τῆς ἀοράτου φάσεως τῆς βασι-

λείας, Κεφαλῆς καὶ Σώματος, καὶ τῆς ἐπιγεί-
ου, τῆς ὁρατῆς φάσεως τῆς Βασιλείας μὲ, τοὺς
Ἀρχαίους αὐτῶν Ἀριστεῖς "ὡς ἄρχοντας ἐπὶ
πάσης τῆς γῆς." ΨΑΛΜ. με:16.

Τοῦτο εἶναι τὸ θλιβερόν μέρος τοῦ ἀγγέ-
ματος, καὶ θὰ ἐπιθυμούσαμεν νὰ μὴ ἐλέγετο, καὶ
ὅμως ἡ Γραφή ἀποκαλύπτει ὅτι πρέπει νὰ λεχθῇ,
διότι θὰ ἐκτελεσθῇ. Εἶναι ἡ "θλίψις τοῦ Ἰα-
κώβ," ἡ ἀναφερομένη εἰς τὰς Γραφὰς, ὅτι πρέ-
πει νὰ λάβῃ χώραν τελικῶς εἰς τὸν λαὸν Αὐτοῦ.
Ὁ Ἰσραὴλ, καὶ "ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ γῆ," καὶ ἡ
Ἱερουσαλὴμ, "ἡ χρυσὴ πόλις" θὰ πέσῃ, ἔτι ἄ-
παξ εἰς τὸν καταδυνάστην. Ὁ καιρὸς οὗτος,
γνωστὸς, ὡς εἴπωμεν "ἡ θλίψις τοῦ Ἰακώβ," ἐγ-
γίζει, τὸ ποτήριον τοῦτο ὁ Ἰσραὴλ θέλει πίνει
αὐτὸ μέχρι τρυγίδος. Ὁ ἐκ "βορρᾶ καταδυνάστης"
θὰ ἐπέλθῃ ὡς κατακλυσμὸς ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ
καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἡ καρδία ἡμῶν θλίβεται
διὰ τὴν τραγικὴν αὐτὴν στιγμὴν εἰς τὴν ὁποί-
αν ὁ λαὸς Ἰσραὴλ, θὰ εὗρεθῇ, μόνος, ἄνευ φίλων
καὶ παρηγορητῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς παρηγορούμεθα διὰ
τῶν Γραφῶν.

Αἱ Γραφαὶ ὑπόσχονται ὅτι ὁ Θεὸς πραγμα-
τικῶς καὶ ἐνεργῶς κατὰ γράμμα, θὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ Ἰσραὴλ, προτοῦ τὸ πᾶν ἀπωλεσ-
θῇ δι' αὐτοῦς. ΙΕΖ. λη: 18, 21, 23. Ἡ πεῖρα αὐ-
τῇ "τῆς θλίψεως τοῦ Ἰακώβ," θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέ-
λεσμα τὴν στροφὴν, τὴν μετάνοιαν τοῦ Ἰσραὴλ
εἰς τὸν Θεόν, διότι ὁ Ἰσραὴλ, μετὰ τῶν προφη-
τῶν αὐτοῦ, θὰ εἶναι ὁ πυρὴν τῆς Βασιλείας τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Μελέτησον προσεκτικῶς ZACH.
ιβ:10, καὶ ιδ:1-5, 9.

Διατλ, ἀντερωτῶμεν, ἀφοῦ- ὡς τινες διῴσ-
χυρίζονται- δὲν ἔχει οὐδεμίαν διαφορὰν ὁ κα-
τὰ σάρκα Ἰσραὴλ ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἔθνη τῆς γῆς, δι-

ατλ , λέγομεν, ἡ μέριμνα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ πρό-
νοια Αὐτοῦ διὰ τὸν ἐκλεκτὸν Αὐτοῦ λαὸν; Τὸ
ἀπλοῦν, πλὴν σημαντικὸν γεγονός, ὅτι ὁ Θεὸς δι-
ετήρησε τὸν λαὸν Του καὶ ἐν διασπορᾷ ἀκόμη,
εἶναι ἀπόδειξις ὅτι ἔχει κάτι τι σπουδαῖον
δι' αὐτοὺς, ὡς τυπικὸν Αὐτοῦ λαὸν διὰ τὸ μέλ-
λον τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῷ σχεδίῳ Αὐτοῦ.

Ἐπειτα, διατὶ νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ θλί-
ψει τοῦ Ἰακώβ, ΙΕΡ. λ:11, λέγων, "Ἄν καὶ κά-
μω συντέλειαν, πάντων τῶν ἐθνῶν ὅπου σὲ διес-
κόσπισα, εἰς ἐσὲ ὅμως δὲν θέλω κάμει, ἀλλὰ
θέλω σὲ παιδεύσει ἐν κρίσει, καὶ δὲν θέλω
ὅλως σὲ ἀθώωσει." Καὶ πάλιν ἀναγινώσκομεν
βαρυσήμαντον προφητικὴν ὑπόσχεσιν,

Ἐν θυμῷ μικρῷ ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου-
-δυσμένεια- ἀπὸ σοῦ, διὰ μίαν στιγμήν,
μὲ ἔλεος ὅμως αἰώνιον θέλω σὲ ἐλεήσει,
λέγει Κύριος ὁ Λυτρωτὴς σου." ΗΣΑΙΑΣ
νδ:6-10.

Ὁ λαὸς Ἰσραὴλ, ὑπὲρ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Ἀρ-
χαίων Ἀριστέων, θὰ εἶναι ἡ ἐπίγειος φάσις,
ἡ ὁρατὴ φάσις τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐνῷ ὁ Χριστὸς καὶ ἡ ἐκκλησία θὰ εἶναι ἡ
ἀόρατος, ἡ πνευματικὴ φάσις, ἡ ζωοδότης φά-
σις τῆς Βασιλείας. Ἡ ὑπόσχεσις εἶναι, "ἐν
σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου εὐλογηθήσονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς." Ὁ Ἰησοῦς διεκήρυ-
ξεν,

"Ὅταν ἴδητε τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰ-
ακώβ, καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἑαυτοὺς δὲ -Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαίους- ἐκβαλλομένους ἔξω."
ΛΟΥΚΑ ιγ: 28,29.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, ἦτο ὁ τελευταῖος

τῶν προφητῶν, καὶ ὁ μεγαλύτερος, διότι ἦτο ὁ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, ἐντούτοις, δὲν θὰ εἶναι ἐκ τῆς ἀοράτου φάσεως τῆς Βασιλείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ὁρατῆς, τῆς ἐπιγείου. Εἰς τὸ τέλος ὅμως τῆς Βασιλείας, ὅταν ὁ Χριστὸς ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, καὶ Αὐτὸς θὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν ὑποτάξαντα εἰς Αὐτὸν τὰ πάντα, διὰ τὸ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι." Α.ΚΟΡ.ιε:28. Τότε ὅλος ὁ κόσμος θὰ εἶναι, τέλειος, ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἦτο ὁ Ἀδὰμ ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Ὅθεν τὸ μέλλον τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι λαμπρὸν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ. Δὲν θὰ παρέλθῃ καθὼς παρῆλθεν εἰς τὴν Βαβυλωνιακὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν, θὰ διέλθῃ θλίψιν καὶ δοκιμασίαν ἐντὸς ὀλίγου, πλην θέλει σωθῆ, καὶ ἡ σωτηρία αὐτῇ θὰ εἶναι σωτηρία ὅλων τῶν ἐθνῶν, διότι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ ἰδρυθῇ πρὸς εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου Κύριε.. AMHN.

---ooo---

Τῆς Σιὼν θὰ βασιλεύσῃ, Βασιλεὺς ὁ νικητῆς. Ἐπὶ πᾶν θὰ κυριεύσῃ νῦν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἐθνη ἀπεξενωμένα, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μακρὰν, θέλουν τὸν ἐπεφημήσει, Κυριαρχὴν μετὰ χαρὰν.

---ooo---

Τότε ὁ διασκορπισμένος, Ἰσραὴλ τὸν ὀφθαλμὸν, Στὸν Μεσίαν των θὰ στρέψουν μετὰ θρήνων καὶ κλαυθμῶν. Σπεῦσον τὴν ἐμφάνισίν Σου, Βασιλεῦ ἡμῶν Σεπτέ, Κράτος τοῦ ἐχθροῦ νῦν θραῦσον, Σὴ δύναμει Κραταιέ. ΥΜΝΟΣ 224

Ξυνήθεια καρῶν ἐκείνων.

"Τὸ
λοιπὸν
ἀδελφοί,
ὅσα εἶναι
ἀληθῆ, ὅσα
σεμνὰ, ὅσα δί-
καια, ὅσα καθαρὰ,
ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὖ-
φημα, ἂν ὑπάρχῃ τις ἀ-
ρετὴ, καὶ ἂν τις ἔπαινος,
ταῦτα συλλογίζσθε." ΦΙΛΙΠΠΗ-
ΣΙΟΥΣ δ:8.

---ooo---

Ὡς ἐγώμα καὶ διερμηνευτῆς τοῦ Κυρίου,
ὁ Ἀποστ. Παῦλος, δίδει ὁδηγίαν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ πῶς νὰ ἀναπτυχθῇ αὐτὴ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν μεγάλην ἐπιρρο-
ὴν τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ σώματος, παραθέτει ὡ-
ρισμένας ἀρχὰς σκέψεων, διότι ὁ ἄνθρωπος ὅπως
σκέπτεται, οὕτως ἀναπτύσσεται. Ὅσον περισ-
σότερον οὗτος σκέπτεται ἐπὶ καλῶν πραγμάτων,
ἐπὶ τοσοῦτον καθίσταται καλλίτερος. Ὅσον πε-
ρισσότερον σκέπτεται ἐπὶ κακῶν πραγμάτων καὶ
αμαρτωλῶν, ἐπὶ τοσοῦτον οὗτος καθίσταται κα-
κός, πονηρὸς. Ἐκεῖνα τὰ ὅποια πρέπει νὰ σκεπ-
τώμεθα, ὁ ἀποστ. λέγει, πρέπει νὰ εἶναι "ἀγνὰ,
δίκαια, σεμνὰ, προσφιλῆ." Ἐὰν πράγματα τινα
δὲν ἔχουν τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα, ὁ λαὸς τοῦ
Κυρίου δὲν πρέπει νὰ σκέπτηται ἐπ' αὐτῶν οὐ-
δόλως, νὰ μὴ φιλοδοξῇ καὶ ἐντρυφᾷ οὐδόλως
τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ. Ψαυ-

μαστὴ μεταμόρφωσις χαρακτηρὸς ἐπέρχεται περὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνων ἅτινα ἔχουσι σοφίαν καὶ βαθείας ὁδηγίας - περὶ ἐκείνων τὰ ὅποια ἔρχονται παρ' οὐδενὸς ἄλλου, ἀλλὰ παρὰ Θεοῦ.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἦτο ὁ μόνος ὅστις εἶχε τὸ προνόμιον νὰ ἴδῃ τὸν Κύριον μετὰ τὴν ἀνάληψιν Του. Κατανοῶμεν ὅτι οὗτος-καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι- ἐξεπλήρωσε τοὺς λόγους τοῦ Διδασκάλου "

" Ὅσα ἐὰν δέσητε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ." MATΘ.ιη:18.

Δηλαδή, οἱ ἀπόστολοι θὰ ἐκαθοδηγοῦντο ὑπὸ τῆς θείας σοφίας, ὥστε πᾶν ὅ,τι οὗτοι θὰ διεκήρυττον ἀναγκαῖον ἐν τῇ ζωῇ, θὰ ἐδεσμεύετο ἐν οὐρανοῖς, καὶ ὅτι δῆποτε οὗτοι θὰ διεκήρυττον μὴ ἀναγκαῖον, θὰ ἐθεωρῆτο οὕτως ἐν οὐρανῷ. Ἐντεῦθεν, ὁλόκληρον τὸ καθῆκον καὶ ἡ εὐθύνη τῆς ἐκκλησίας διαγράφεται ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου τούτου. Ὅ,τι δῆποτε βλέπομεν εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον εἰς ἡμᾶς, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν μέσω τῶν ἀποστόλων ἐσκιαγράφησε καὶ ἐπρομήθευσε τοῦτο εἰς ἡμᾶς.

Πολλὰ ἐκ τῶν λεχθέντων τοῦ Κυρίου ἦσαν "σκοτεινὰ ῥῆσεις." Μερικὰ τούτων, καὶ ἰδιαίτεραί λεπτομέρειαι καὶ ὁδηγαί, ἄφησεν Οὗτος εἰς τοὺς ἀποστόλους, διὰ τῆς καθοδηγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ λόγος διατὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπεξήγησε τὰς "βαθείας καὶ πλεόν πνευματικὰς ἀληθείας," ἥτοι, διότι οἱ μαθηταὶ δὲν εἶχον φωτισθῆ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ δὲν ἦ-

δύναντο νὰ κατανοήσουν "τὰ βαθέα" ταῦτα, ἐνῷ, ἀφοῦ ἐφωτίσθησαν διὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ικανώθησαν νὰ κατανοήσουν τὰ βάθη τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Α΄ ΚΟΡΙΝΘ. β:10.

Ὁ Κύριος εἶπεν, "Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν... καὶ θέλει σᾶς ἀναγγεῖλει τὰ μέλλοντα." ΙΩΑΝΝ. ις:13. Οὗτος ἔκαμε τοῦτο μέσω τῶν γεγραμμένων τῶν ἀποστόλων καὶ πιστῶν καθ' ὅλον τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα. Τοιουτοτρόπως ὁ Κύριος κάμνει ἑτοιμον -προετοιμάζει- τὴν ἔνδοξον ἐλπίδα, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ Νύμφη ἐτοιμάζει ἑαυτὴν διὰ τὸν γάμον τοῦ Ἀρνίου, ὅπερ ἐντὸς ὀλίγου θὰ λάβῃ χώραν.

"Μετὰ πάσης φυλάξεως φύλαττε τὴν καρδίαν σου, διότι ἐκ ταύτης προέρχονται αἱ ἐκβάσεις τῆς ζωῆς." ΠΑΡΟΜ.δ:23.

Οὗτοι εἶναι ἐμπνευσμένοι λόγοι τοῦ σοφοῦ Βασιλέως Σολομῶντος, καὶ εἶναι προφανῶς μὲ τὰς ἰδίας σκέψεις κατὰ νοῦν ὅπερ ὁ ἀπόστολος ἔγραψε τοὺς λόγους τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἐδαφίου μας. Πόσον ὠραῖον εἶναι τοῦτο-τοῦ ἀποστόλου αἱ τελευταῖαι παραινέσεις.... ὅτι ἐκ τῆς καρδίας προέρχονται αἱ ἐκβάσεις τῆς ζωῆς!

Ἡ καρδιά παριστᾷ τὴν θέλησιν, τὴν πρόθεσιν, ἡ θέλησις δὲ πρέπει ἐν ἀληθείᾳ νὰ περυστρέφεται καὶ συγκεντρῶται εἰς τὸν Θεόν. Ἡ θέλησις εἶναι ἡ διοικοῦσα δύναμις τοῦ ὄλου ἀνθρώπου. Καὶ ὅμως, καίτοι ἡ θέλησις εἶναι ἡ διοικοῦσα δύναμις τοῦ ἀνθρώπου, ὑπόκειται αὕτη ἐπίσης εἰς τὴν ἐπίδρασιν. Ἐὰν ἡ σκέψις εἶναι ἀκάθαρτος, ἀδικος, ἀνόσιος, ἀσεβῆς,

ἡ δύναμις τῆς θελήσεως καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐλαττωματικῇ. Ἐντεῦθεν τὸ σοφὸν τῆς νοουθεσίας τοῦ ἀποστόλου εἰς τὸ ὅποιοις πρέπει νὰ εἶναι ὁ χαρακτήρ τῶν σκέψεων ἡμῶν. Εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται νὰ τε-
λειοποιήσουν τὸν ἑαυτὸν τους-μὲ τὴν ὠραιότη-
τα τῆς ἀγιότητος- ἡ σκέψις δὲν πρέπει νὰ πα-
ραμεληθῇ καὶ νὰ ἐκτραπῇ ὅπως βόσκη εἰς κάθε
λειβάδι, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι παιδαγωγημένη-
νὰ τρέφεται μὲ καθαρὰν καὶ ὑγιεινὴν τροφήν,
καθὼς ὁ ἀπόστολος καθοδηγῇ.

Η ΣΚΕΨΙΣ ΕΠΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΤΩΝ ΔΟ- ΚΙΜΑΣΙΩΝ

Εἶναι τοῦτο ἀλήθεια ἢ εἶναι τοῦτο ψευ-
δος; Εἶναι ἡ πρώτη ἐρώτησις ἣτις πρέπει νὰ
γείνη εἰς ἕκαστον πρᾶγμα. Ἡ ἀγάπη διὰ τὴν ἀ-
λήθειαν ἵσταται εἰς κάθε θεμέλιον δικαίας
ζωῆς, καὶ πᾶς ὅστις συμπαθεῖ μὲ πλάνην ἢ ὑ-
περβολὴν, ὀλίγον ἢ πολλὸν, μολύνει ἑαυτὸν, ἀλλ'
ὅστις καθαρίζει τὰς σκέψεις αὐτοῦ, ἐπὶ το-
σοῦτον οὗτος καθαρίζει ὁλόκληρον τὸν χαρακτή-
ρα αὐτοῦ. Μὲ τὸν πτωχὸν καὶ ἀτελεῖ ἡμῶν ἐγκαί-
φαλον, ὑπάρχει μέγας κίνδυνος ὅπως παραπλα-
νηθῶμεν. Ἐντεῦθεν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς παρο-
τρύνει ἐνθέρμως ὅπως μὴ ἀπτόμεθα ἐκείνων ἀ-
τινα ἐννοοῦμεν ὅτι εἶναι ἀναληθῇ.

Ἡ ἀλήθεια πράγματος τινὸς, ἐντούτοις
δὲν εἶναι παρὰ μία ἐξέτασις, δοκιμασία, τὴν
ὁποίαν πρέπει νὰ κάμωμεν εἰς ἕκαστον ζήτημα.
Τίς δὲν γνωρίζει ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα
τὰ ὅποια εἶναι ἀληθῇ, καὶ ὅμως αἰσχυρὰ, ἀτι-
μωτικά, ἀνάξια νὰ σκεπτώμεθα ταῦτα. Τὰ ἀληθῇ
πλὴν αἰσχυρὰ καὶ ἀνάξια πράγματα, παρουσιαζό-
μενα εἰς ἡμᾶς πρὸς ἐξέτασιν, εἶναι πολλάκις

ἐν σχέσει-μὲ τοὺς γειτόνους ἢ μὲ τοὺς ἀδελ-
φοὺς- μὲ ἀδυναμίας ἢ ἀτελείας, ἢ πλάνας αὐτῶν,
καὶ μαρτίας. Ἡ ἀπόρριψις τῶν σκέψεων τούτων,
τόσων ἀναξίων, μᾶς διανοίγει εὐκαιρίαν πρὸς
ἐνέργειαν, ἔαν θελήσωμεν νὰ ἀπασχολήσωμεν
τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ διάνοιαν ἐπὶ τῶν πραγ-
μάτων ἐκείνων τὰ ὅποια εἶναι ἀγνὰ, τίμια, κα-
θῶς ἐπίσης καὶ ἀληθῆ, ἄξια τῆς προσοχῆς ἡμῶν,
ὡς νέων κτισμάτων ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

"Ὅσα εἶναι δίκαια." Ἐνταῦθα ἔχομεν ἕ-
τερον ὁροθέσιον. "Ὅσα εἶναι δίκαια" εἶναι ἐ-
κεῖνα τὰ ὅποια εἶναι "ἀληθῆ," πλήρη. Δίκαιον
καὶ Δικαιοσύνη εἶναι συνώνυμα. Πολλάκις ἐκεῖ-
νο τὸ ὅποιον εἶναι δίκαιον εἶναι καὶ ὠραῖον,
εὐχάριστον, ὅπως π.χ. ὁ Χρυσοῦς Κανὼν, "Πρᾶ-
ξον εἰς τοὺς ἄλλους, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον οἱ ἄλ-
λοι ἠθέλεις νὰ πράξουν εἰς σέ." Οὗτος δὲν εἶ-
ναι κανὼν ΑΓΑΠΗΣ, ἀλλὰ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ. Δὲν ἔχο-
μεν δικαίωμα νὰ κάμωμεν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκεῖ-
νο τὸ ὅποιον δὲν ἠθέλομεν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νὰ
κάμωσιν εἰς ἡμᾶς. Τηροῦντες τὸν Χρυσοῦν Κα-
νὼνα, ὅθεν, δὲν τηροῦμεν τὸν μέγαν νόμον τῆς
ΑΓΑΠΗΣ, ἀλλὰ λαμβάνομεν ἐν βῆμα καλῆς κατευ-
θύνσεως. Οὐδεὶς πρέπει νὰ σκέπῃται περὶ ἀγά-
πης ἕως οὗτος εἶναι δίκαιος. Ἡ ἀγάπη εἶναι
περισσότερον ἐκείνου ὅπερ εἶναι δίκαιον. Δὲν
ἔχομεν δικαίωμα νὰ ἀναμένωμεν περισσότερον
ἀπὸ ὅ,τι εἶναι δίκαιον. Ὅποτεδήποτε λαμβάνο-
μεν περισσότερον τοῦ ὅ,τι εἶναι δίκαιον, εἶ-
ναι ἀγάπη, χάρις.

Σκεπτόμενοι ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐκείνων
τὰ ὅποια ὑποδεικνύει ὁ ἀπόστολος, πρέπει νὰ
σκεπτόμεθα πρῶτον ὅλων ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μας
πορείας. Πρέπει κριτικῶς νὰ παρατηρῶμεν, ἔαν
πάντοτε σκεπτόμεθα ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐκείνων

ἅτινα εἶναι δίκαια, ὀρθὰ. Οὐδέποτε πρέπει
νὰ εἴμεθα προκατειλημμένοι εἰς ὅποιαδήποτε
ζητήματα. Δικαιοσύνη πρέπει νὰ εἶναι ὁ κανὼν
τῆς ζωῆς μας, τῆς διαγωγῆς μας. Πάλιν, σκεπ-
τώμενοι ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων, ἴσως φυσι-
κῶς σκεπτόμεθα περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἄλλων.
Δυνάμεθα νὰ σκεπτώμεθα περὶ τῆς ἐπιρροῆς, λ.χ.
διαφόρων ζητημάτων. Δυνάμεθα νὰ ἀφήσωμεν τὴν
διάνοιάν μας νὰ περιεργάζεται τὰς ἀδικίας αἵ-
τινες γίνονται περὶ ἡμῶν καὶ ἄλλαχού, πόσον
ἀδικία γίνεται ἐν Ἀφρικῇ ἐπ' ἐκείνων οἵτινες
θὰ ἠδύναντο νὰ διοικήσουν ἑαυτοὺς καλλίτερον,
ἢ ὅποια ἀδικία γίνεται εἰς τὰς ἐργασίας, τὸ
ἐμπόριον, εἰς τοὺς οἴκους τῶν ἄλλων κ.λ.π.

Τοιοιουτοτρόπως δυνάμεθα νὰ γίνωμεν ὡς
δικρανίζοντες βορβορώδην πυλὸν ἢ ἀκάθαρτον
σταῦλον. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γείνη τὸ
ζήτημα τῶν ἰδικῶν μας σκέψεων. Πρέπει νὰ σκε-
πτώμεθα ἐπὶ τῶν καλῶν πραγμάτων, τῶν ὑψηλο-
τέρων ζητημάτων, τῶν εὐγενεστέρων σκέψεων,
οὐχὶ μόνον τῶν καλῶν πραγμάτων τῆς παρούσης
ζωῆς, ἀλλὰ τῶν εὐλογητῶν πραγμάτων τῆς μελ-
λούσης ζωῆς, καὶ τοιοιουτοτρόπως κατευθύνομεν
τὰς διανοίας ἡμῶν εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ κανόνας
τῆς δικαιοσύνης πάντοτε.

Οὐδεὶς δύναται νὰ καλλιεργήσῃ δικαιοσύ-
νην ἕως ὅτου οὗτος λάβει κάποιαν ἐκτίμησιν
τοῦ τι αὕτη εἶναι. Ἡ ἀναγκαία αὕτη γνῶσις ἀ-
ποκτᾶται μόνον μέσῳ τῶν Γραφῶν. Μερικοὶ ἐγεν-
νήθησαν ἐν μεγάλῳ μέτρῳ με εὐθυκρίσιαν καὶ
δικαιοσύνην ἀπὸ ἄλλους, καὶ μερικοὶ ἐγεννή-
θησαν μὴ ἔχοντες ἐκτίμησιν περὶ τοῦ τι ἐστὶ
δίκαιον καὶ ἄδικον. Ἀλλ' ἐὰν ἔχωμεν ἢ οὐχὶ
φυσικῶς λεπτήν αἴσθησιν τοῦ τι ἐστὶ δίκαιον
ἢ ἄδικον, ἡ Γραφή εἶναι ὁ μόνος κανὼν. Καθὼς

γνωρίζομεν, αἱ Γραφαὶ λέγουσιν ὅτι πρέπει νὰ πράττωμεν εἰς τοὺς ἄλλους καθὼς οἱ ἄλλοι ἠθέλομεν νὰ πράττουν εἰς ἡμᾶς, καὶ ὅτι πρέπει νὰ συγχωρῶμεν ἄλλους καθὼς ἠθέλωμεν οἱ ἄλλοι νὰ συγχωρῶσιν ἡμᾶς. Ὅταν ἔχομε ἐξετάσει καλῶς τὰ πρῶτα ταῦτα μαθήματα, τότε εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ καλλιιεργήσωμεν δικαιοσύνην, καὶ νὰ ἐφαρμώσωμεν ταύτην εἰς τὴν καθημερινὴν μας ζωὴν. Κάμνομεν τοῦτο, ἐξετάζοντες τοὺς λόγους καὶ πράξεις ἡμῶν, ὥς κάμνωμεν τὴν ἐρώτησιν εἰς ἑαυτοὺς "εἶπον τὴν ἀλήθειαν;" Καὶ, "ἦτο ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ εἴπω τοῦτο;" Ἦτο "καλὸν καὶ εὖφημον νὰ εἴπω τοῦτο;" Ἦτο τοῦτο "ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸν Χρυσοῦν κανόνα, μετὰ τὴν θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἴπουν οἱ ἄλλοι περὶ τῶν πράξεών μου;" Ἐπραξα, ὅθεν, τὸ "ὀρθὸν καὶ δίκαιον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην;"

"Ὅστις δὴποτε εἶναι εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἐκεῖ διὰ νὰ σπουδάσῃ καὶ ζῇ ζωὴν ὑπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης. Εἶναι ἔργον ὁλοκλήρου ζωῆς. Εὐρῶμεν ὅτι δυνάμεθα νὰ βελτιώνομεν ἑαυτοὺς ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν. Δὲν πρέπει νὰ ἀναμένωμεν ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ μᾶς παιδαγωγῇ, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴμεθα τόσον πρόθυμοι ὥπως ἔχομεν τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενόμενον εἰς ἡμᾶς ὥστε πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν ἐκάστην σκέψιν ἡμῶν. Πρέπει νὰ περιπατῶμεν προσεκτικῶς, περισκεμμένως. Πρέπει νὰ σκεπτώμεθα πῶς πράττομεν, πῶς σκεπτώμεθα. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς τὰς σκέψεις νὰ περιπλανῶνται καὶ νὰ τυρβάζουν περὶ πολλῶν. Ἄτομα ἅτινα πράττουν οὕτω, δὲν δύνανται νὰ χαλιναγωγῇσιν τὸν ἑαυτὸν τοὺς καλῶς. Ἡ θέλησις κυριαρχεῖ τῆς ζωῆς. Πρῶτον ὅλων, πρέπει νὰ παραδῶσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸν Κύριον τελείως, δίδοντες τὴν θέλησιν μας εἰς

Αὐτὸν, τὴν διακυβέρνησιν τῶν σκέψεων, λόγων καὶ πράξεων ἡμῶν, ἐκεῖνοι οὔτινες ἐδέχθησαν τὴν διακυβέρνησιν ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, ὅλων τῶν ὑποθέσεων ἡμῶν, δὲν ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν νὰ πράττουν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἑαυτῶν.

Οὗτοι πρέπει νὰ διευθύνωνται ὑπὸ τοῦ Λόγου Αὐτοῦ, καὶ νὰ περιπατῶσι κατὰ τὸν κανόνα Αὐτοῦ. Ὁ Διδάσκαλος ἡμῶν εἶπεν, "Νέαν ἐντολὴν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα, καὶ σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους." ΙΩΑΝΝ. ιγ:34. Τοῦτο εἶναι πλέον ἢ δίκαιον. Ὁ Κύριος πόσον ἠγάπησε τὸν κόσμον, ὥστε ἔθεσε τὴν ζωὴν Του δι' αὐτὸν. Ὅθεν, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως πρέπει νὰ εἴμεθα ἔτριμοι καὶ πρόθυμοι ὅπως θέσωμεν τὴν ζωὴν μας ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπωμεν τὰς διανοίας ἡμῶν νὰ τρέχουν εἰς ζητήματα ἅτινα θὰ εἶναι ἀδίκαια, ἀνωφελῆ. Πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ ἐφαρμόζωμεν τὰς ἀρχὰς ταύτας τῆς δικαιοσύνης εἰς ἐκάστην σκέψιν, εἰς ἕκαστον λόγον καὶ πράξιν ἡμῶν, ἐν ταῦτῳ μανθάνοντες νὰ παρατηρῶμεν τὴν διαγωγὴν ἄλλων - καθόσον αἱ διανοητικαὶ ἡμῶν δυνάμεις ἐπιτρέπουν - ἐκ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἐλέους, συμπαθείας, συγχωρήσεως, καὶ βοηθείας. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερκριτικοὶ εἰς ὅ,τι δῆποτε καὶ ἐὰν σκεπτώμεθα, ὥστε αἱ ἀρχαὶ τῆς δικαιοσύνης κατ' οὐδένα λόγον πρέπει νὰ παραβιάζωνται μὲ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς καρδίας ἡμῶν.

Αἱ ΔΙΑΝΟΙΑΙ ΗΜΩΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΟΥΝΤΑΙ ΜΕ
ΠΑΝ Ο,ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΓΝΟΝ ΚΑΙ ΕΥΦΗΜΟΝ.

Ἐξετάζοντες τὰς σκέψεις ἡμῶν ἐξ ἀπόψεως ἀγνότητος, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, πρῶτον,

τὴν φύσιν τῶν σκέψεων μας, καὶ δεύτερον, τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄλλων. "Ὅχι μόνον πρέπει αἱ σκέψεις ἡμῶν νὰ εἶναι ἀληθεῖς, ἐντιμοὶ, δίκαιαι, ἀλλ' αὐταὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀγναὶ, καὶ τοιαῦται ὥστε νὰ μὴ παρακινεῖν ἄλλους εἰς ἀκαθαρσίαν. Πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν κάθε τι τὸ ὁποῖον, καίτοι μὴ ἀκάθαρτον ἀφ' ἐαυτοῦ, ὥσως διεγείρει καὶ ἐπιδράσει εἰς ἀκαθαρσίαν ἢ ἀνομίαν εἰς ἄλλους. Αἱ σκέψεις τοῦ ἀποστόλου φαίνεται νὰ εἶναι, ὅτι, πρέπει νὰ περιφρουρῶμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν πάντοτε.

"Ὅσα προσφιλῆ," φέρουν εἰς τὴν προσοχὴν ἡμῶν τὸ γεγονός, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς τὰς διανοίας ἡμῶν νὰ περιστρέφονται εἰς πράγματα μὴ προσφιλῆ, ἅτινα δὲν εἶναι ἀξιώσιμα. Πιθανὸν νὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως αἱ ἐργασίαι ἡμῶν ἀπασχολοῦν καὶ πληροῦν τὰς σκέψεις ἡμῶν, ὥστε νὰ σκεπτόμεθα διανοητικῶς περὶ αὐτῶν, π.χ. ἐνδιαφέρον εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ σιδήρου, ξυλείας, γεωμήλων, ἐμπόριον ἀνθράκων, ἰχθύων κ.λ.π. Ταῦτα δυνατόν νὰ εἶναι δίκαια, ἀληθῆ, εὐφρημα, ἀλλὰ διαρκὲς σκέψις ἐπὶ τούτων δὲν εἶναι ἐπικερδὲς διὰ τὸ Νέον Κτίσμα. Πρέπει νὰ προσπαθῶμεν νὰ φέρωμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν ὑπὸ τὴν διακυβέρνησιν καὶ ἐξάρτησιν τῶν ἀρχῶν ἐκείνων αἵτινες θὰ μεταμορφώσουν ἡμᾶς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ εἰκόνα τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Αἱ σκέψεις ἡμῶν ὅχι μόνον πρέπει νὰ εἶναι ἀληθεῖς, εὐφρημοὶ καὶ δίκαιαι, ἀλλ' ἐπίσης πρέπει νὰ εἶναι "καθαραί," πρέπει νὰ εἶναι ὡραῖαι. Μὲ τὴν λέξιν "ὡραῖαι" ἐννοοῦμεν ὅχι μόνον τὴν σκέψιν τοῦ ὡραίου σχετικῶς μὲ τὴν φύσιν τῶν ἀνθέων, τῶν ζώων, τῶν πτηνῶν, τῶν καρπῶν κ.λ.π. ἀλλ' ἐπίσης καὶ πρωτίστως τῆς ἰδιότητος τοῦ χαρακτῆρος- τοῦς καρποῦς, τὰς

χάριτας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος- ὑπομονήν, ἀρε-
τήν, πραότητα, φιλαδελφίαν, ἀγάπην. Μὲ τὰ
πράγματα ταῦτα αἱ διάνοιαι ἡμῶν δύνανται νὰ
πληρωθῶσιν καὶ κατασταθῶσιν ἀξιαγάπητοι. Ἐάν
τοῦναντίον ἀφήσωμεν ἑαυτοὺς νὰ παραμελήσωμεν
ταῦτα, ἅτινα εἶναι "καθαρὰ, δίκαια, εὐφρημα,"
δὲν θὰ αὐξήσωμεν εἰς τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύ-
ματος, ἀλλ' ἔάν σκεπτόμεθα περὶ τούτων καὶ
καλλιεργῶμεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ διανοίᾳ
ἡμῶν, καθιστάμεθα τότε ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον
θεοειδεῖς. Ἐάν δὲν καλλιεργῶμεν τὰς ἐπιθυμη-
τὰς καὶ Γραφικὰς ταύτας ἰδιότητας, τότε θὰ
ἀναπτύξωμεν φθόνον, μίσος, ἐγωϊσμόν, ἔργα
τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ Διαβόλου-καρποὺς ἐναντίον
τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ.

Μὲ μίαν λέξιν, ὅθεν, δὲν πρέπει νὰ πα-
ρείδομεν τὴν σπουδαιότητα τῆς ὀρθῆς σκέψεως.
Υπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν παραδείγματα προσώπων
ἅτινα φυσικῶς ἦσαν ἐλλειπεῖς εἰς διάνοιαν,
ἅτινα ὅμως δίδοντες προσοχήν εἰς τὴν ἀλήθειαν,
κατεστάθησαν εὐγενεῖς χαρακτήρες, ἀληθῶς. Δὲν
δυνάμεθα εὐκόλως νὰ υπερτιμήσωμεν τὴν δύνα-
μιν τοῦ πνεύματος -τῆς σκέψεως- ἐπὶ τοῦ σώ-
ματος. Ἐάν εὐρίσκομεν εὐχαρίστησιν εἰς τὴν
καλλιέργειαν τῶν καρπῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
τότε γινόμεθα εὐχάριστοι καὶ εὐλογία εἰς ἑ-
αυτοὺς καὶ εἰς ἄλλους. Τοιοῦτοτρόπως ἀκολου-
θοῦμεν εἰς τὰ βήματα τοῦ Διδασκάλου, καὶ τε-
λικῶς θὰ γείνωμεν ὑπερνικηταὶ καὶ συμμέτοχοι
μετ' Αὐτοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ, πρὸς εὐλογίαν πασῶν
τῶν φυλῶν τῆς γῆς.

ΚΑΘΑΡΟΤΗΣ ΣΚΕΨΕΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΑ

Πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν καὶ καλλιεργῶμεν ἐ-
κεῖνα τὰ ὅποια εἶναι "ἀγνὰ, καθαρὰ" εἰς τοι-

οὗτον βαθμὸν, ὥστε, ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ἀκάθαρτα νὰ εἶναι ὀδηγηρὰ εἰς ἡμᾶς, θλιβερά, καὶ νὰ ποθῶμεν ὅπως ἀποβάλλωμεν ταῦτα ἐκ τῶν διανοιῶν ἡμῶν. Τοῦτο δύναται νὰ κατορθωθῇ μόνον διὰ ἐξακολουθητικῆς σκέψεως ἐπὶ ἐκείνων τῶν πραγμάτων ἅτινα εἶναι "ἀγνὰ καὶ καθαρὰ," ἀποφεύγοντες νὰ σκεπτόμεθα ἐπὶ ζητημάτων ἀκαθάρτων καὶ δυσφήμων. Πρέπει νὰ ἀναγνωρίζωμεν τὴν ἀληθινὴν ωραιότητα καὶ ἐκτιμῶμεν αὐτήν. Ὄταν σκεπτόμεθα ἐπὶ καθαρῶν πραγμάτων, πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ὑψώσωμεν τὴν διανοητικὴν ἡμῶν ὄρασιν ὑψηλὰ ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ πλησίον ὅσον δυνάμεθα τῶν θείων ἐπαγγελιῶν, κατανοοῦντες τὴν ωραιότητα καὶ τελειότητα τοῦ χαρακτήρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ κατ' ἀναλογίαν τὴν ωραιότητα ἣτις παρατηρεῖται εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν ἀκολουθῶν τοῦ Κυρίου, οὔτινες περιπατοῦσι στενωῶς εἰς τὰ βήματα Αὐτοῦ.

"Ἐὰν ὑπάρχη τις ἀρετὴ, καὶ ἔὰν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε." Ἐνῷ δὲν πρέπει νὰ σκεπτόμεθα ὅπως ἀπατῶμεν ἑαυτοὺς, οὐδὲ νὰ ἀγωνιζόμεθα ὅπως ἀπολαύσωμεν ἐπαίνους, ἐν τούτοις, πρέπει νὰ ἀγωνιζόμεθα ὅπως κατασταθῶμεν ἄξιοι τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Κυρίου. Πρέπει νὰ σκεπτόμεθα τὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔπαινον. Ἐὰν ὑπάρχη τι ἄξιον ἐπαίνου, πρέπει νὰ ἀναγνωρίζωμεν τοῦτο. Πρέπει νὰ λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν ἐκείνους οὔτινες εἶναι πέριξ ἡμῶν, καὶ ἰδιαιτέρως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὰ στοιχεῖα τοῦ χαρακτήρος ἅτινα εἶναι ἄξια ἐπαίνου. Δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμῶμεν τὴν εὐγένειαν, τὴν πιστότητα, τὴν ὑπομονὴν. Πρέπει νὰ λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν σταθερότητα, τὴν ἐνεργητικὴν καὶ πιστότητα-ζῆλον- εἰς τὸ καθῆκον. Δὲν πρέπει νὰ σκεπτόμεθα ἐπὶ μικροπτώσεων τῶν ἄλλων, ἀκό-

μη καὶ τῶν μεγάλων αὐτῶν πτώσεων. Ἐὰν ἐξακο-
λουθῶμεν νὰ πληρῶμεν τὰς διανοίας ἡμῶν μὲ
θλιβεράς σκέψεις, θὰ πληγώσωμεν τὸν ἑαυτὸν
μας. Καθὼς θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ ἀναγνωρίζωμεν
τὰ ἀξιέπαινα πράγματα εἰς τὴν ζωὴν μας καὶ
εἰς τὴν ζωὴν τῶν γύρωθεν ἡμῶν, θὰ κατασταθῶ-
μεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰκόνες τοῦ ἀγαπη-
τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Πράγματα ἐνάρετα, ἡ ἄξια, πράγματα εἰς
ὅποιονδήποτε βαθμὸν ἀξιέπαινα-εὐγενεῖς λόγοι,
ἡ εὐγενεῖς πράξεις, ἡ εὐγενὲς αἵσθημα εἰς
ὅποιονδήποτε- πρέπει ἀσφαλῶς νὰ σκεπτῶμεθα
ἐπὶ τούτων, ὡς ἀποτέλεσμα δὲ θὰ εὐρώμεν ἑαυ-
τοὺς νὰ αὐξάνωμεν εἰς τὰ ἰδεώδη ταῦτα εἰς τὰ
ὅποια ὁ νοῦς ἡμῶν, ἡ νέα ἡμῶν φύσις, ὁ νέος
ἡμῶν νοῦς, τὸ νέον κτίσμα πρέπει νὰ τρέφεται.

Ταυτοχρόνως θὰ μεταμορφούμεθα ἐπὶ μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ νοῦς
ἡμῶν, πλησιάζοντες περισσότερον καὶ περισσό-
τερον τῆς ἐνδόξου εἰκόνος τοῦ Διδασκάλου ἡ-
μῶν, μεταμορφούμενοι ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν,
σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν, βῆμα πρὸς βῆμα, ὀλί-
γον κατ' ὀλίγον, ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, καὶ αἱ
σκέψεις ἡμῶν εὐρισκόμεναι εἰς τοιαύτην κατάσ-
τασιν συσχετίσεως καὶ ἐννότητος μετὰ τοῦ Κυ-
ρίου, θὰ ἔχωμεν μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀνάστα-
σιν, ἥτις θὰ τελειοποιήσῃ ἡμᾶς διὰ παντὸς
εἰς τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοιότητα τοῦ Κυρίου, τὴν
θεῖαν φύσιν, ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι τώρα,
"ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποσ-
τάσεως τοῦ Θεοῦ." ΕΒΡ. α:3. Α'. ΙΩΑΝΝ. γ:2.

"Διότι, καθὼς φρονεῖ τις ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ, τοιοῦτος καὶ εἶναι." ΙΑΡ. κγ:7.

Καναί βυρναστροφαι.

REPRINTS.

ΥΡΙΟΣ ΤΙΣ εἶχεν ἓνα ὥρατον Καναρίνι κελαδίζον μαγευτικά. Κάποιος φίλος του εἶχε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κατοχὴν του ἓναν Σπουργίτην, καὶ παρεκάλεσε τὸν φίλον του νὰ τοῦ δανείσῃ τὸ Καναρίνι του διὰ νὰ διδάξῃ τὸν Σπουργίτην του νὰ κελαδᾷ, θέτων αὐτὸ εἰς τὸ ἴδιον κλουβίον μὲ τὸν Σπουργίτην του. Ἐδανείσθη ὅθεν τὸ Καναρίνι ἀπὸ τὸν φίλον του.

Ἀλλὰ, ἀντὶ νὰ διδάξῃ τὸν Σπουργίτην νὰ κελαδῇ, τὸ πτωχὸ Καναρίνι ἔγεινε δειλὸ, εὐρεθὲν σὲ ξένον περιβάλλον, μὲ ξένην συναναστροφὴν, μὲ ξένον πτηνὸν, καὶ ἔπαυσε πλέον νὰ κελαδῇ, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἤρχισε νὰ μανθάνῃ νὰ τερετίζῃ ὅπως ὁ Σπουργίτης.

Ὁ κάτοχος τοῦ Καναρινοῦ ἐπῆρε πάλιν τὸ Καναρίνι του, ἀλλὰ τὸ Καναρίνι του δὲν κελαδοῦσε πλέον. Ὁ κάτοχος ἠννόησε τι εἶχεν συμβῇ, καὶ ἔβαλε τὸ Καναρίνι του μὲ ἄλλο Καναρίνι τὸ ὅποτον ἐκελαδοῦσε καλῶς. Τοῦτο ἔφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, καὶ τὸ Καναρίνι ἐπαγεῦρεν τὸ κελάδημά του καὶ ἤρχισε νὰ κελαδῇ ἀρμονικὰ ὅπως πρότερον.

Πολλοὶ χριστιανοὶ-καθὼς τὸ Καναρίνι -

συναναστρέφονται ξένην ἀτμόσφαιραν, κοσμικὴν
συναναστροφήν, καὶ ὅπως τὸ Καναρίνι, ὅχι μό-
νον δὲν διδάσκουν τοὺς κοσμικοὺς νὰ ψάλλουν
τὸ μελωδικὸν ᾄσμα τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀρνίου,
νὰ κελαδοῦν τὰς χάριτος τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς
ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν Αὐτοῦ φῶς,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ χάνουν τὸ παλαιὸν τους ᾄσμα
οἱ ἴδιοι, καὶ μανθάνουν ἀσυναίσθητως νὰ ψάλ-
λουν τὸ θλιβερόν ᾄσμα τῆς νυκτὸς τῆς ἀμαρτί-
ας, τὸ ᾄσμα τοῦ κόσμου τὸ θλιβερόν.

Τὸ καλλίτερον ὅπερ πρέπει νὰ γείνη εἶ-
ναι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν εὐχάριστον καὶ
παιδρὰν ὁμάδα τοῦ "μικροῦ ποιμνίου" τῆς συ-
ναναστροφῆς τῶν ἀγίων, μανθάνοντες πάλιν νὰ
ψάλλουν τὸ ἔνδοξον καὶ ἀρμονικὸν ᾄσμα τοῦ
Ἀρνίου, τὸ μελωδικὸν ᾄσμα τῆς ἀπελευθερώσε-
ως, ἐξεγγέλλοντες τὰς χάριτας ΕΚΕΙΝΟΥ ὅστις
ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμασ-
τὸν Αὐτοῦ φῶς."

Η ΛΑΙΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

" Πὲς μου τίς εἶναι ὁ διδάσκαλός σου, νὰ σοῦ
πῶ τί γράμματα ξεύρεις."

---οοο---

Εἴμεθα ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τοῦ κόσ-
μου."

---οοο---

" Τὸ πλοῖτον ἐν τῷ ὠκεανῷ εἶναι ἀσφαλὲς ἐφ'
ὅσον ὁ ὠκεανὸς δὲν εἶναι ἐντὸς τοῦ πλοί-
ου. Οὕτως εἶναι καὶ ὁ χριστιανὸς, εἶναι
ἀσφαλὲς ἐν τῷ κόσμῳ, ἐφ' ὅσον τὸ κοσμικὸν
πνεῦμα δὲν εἶναι ἐντὸς αὐτοῦ." A.KOP.ιε:33.

Ἀντίδοτα ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ἀδελφοῦ Ρῶσσελλ.

Ἐπιστολὴ ἐνός παλαιῦ ἀδελφοῦ.

Εἰς μίαν συνελθόντων, ἀφ' οὗ ὠμίλησεν εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ δύο καὶ ἡμίσειαν ὥραν τὴν πρωΐαν, τὸ ἀπόγευμα ὠμίλησεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀπήντησεν εἰς διαφόρους ἐρωτήσεις. Μία ἐξ αὐτῶν ἦτο ἡ ἐξῆς,

Διατὶ ἀδελφε Ρῶσσελλ δὲν ἀπαντᾷ δημοσίως εἰς τὰς τόσας κατηγορίας τιγῶν, οἵτινες προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν τὴν ὑπόληψιν σου, ὥστε νὰ βλάψουν καὶ καταστρέψουν τὸ ἄγγελμα τοῦ Εὐαγγελίου; Εἰς τοῦτο ὁ ἀδελφὸς Ρῶσσελλ ἀπήντησεν,

"Ἡ ζωὴ μου εἶναι κεκρυμμένη σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ." Οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ σταματήσῃ τὸ ἔργον μου, ἕως ὅτου τοῦτο ἐκτελέσῃ τὸν θεῖον σκοπὸν. Ἐως τότε, ὅθεν, εἶμαι ἀθάνατος. Αναφορικῶς μὲ τὴν ζωὴν μου, ὅταν ἐκ θείας ἀπόψεως θὰ ἔχῃ ἐκτελεσθῇ ὁ σκοπὸς τῆς κλήσεώς μου, ὁ Ἀντίδικος, χωρὶς ἀμφιβολίαν, θὰ ἔχῃ πλήρη ἐξουσίαν, οὐχὶ μόνον ἕναντιον τῆς ὑπολήψεώς μου, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἐναντίον τῆς ζωῆς μου."

"Ὅταν τὸ θεῖον θέλημα ἐκτελεσθῇ, θὰ εἶμαι ἔτοιμος νὰ προσφερθῶ. Καὶ ἐάν, ἐν τῇ θεῇ προνοίᾳ ἀπολεσθῶ ὡς κακοποιὸς, ἅς ἐνθυμοῦνται οἱ φίλοι μου, ὅτι καὶ ἄλλοι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν πίστιν των καὶ πιστότητα των εἰς τὸν Λό-

" γον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ.
Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ὁ Παῦλος, ὁ Στέφανος,
ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, ἀκόμη καὶ ὁ Κύρι-
ος ἡμῶν. Ονομάσθη Βελζεβούλ, Σαμαρεί-
της, ὅτι εἶχε δαιμόνιον, καὶ ἦτο ἕκ-
τος ἐαυτοῦ," κ.λ.π.

Εἰς τοὺς λέγοντας εἰς τὸν ἀδελφὸν Ρῶσσελλ,
διατὶ δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὰς κακολογίας τῶν ἐχ-
θρῶν του, ὁ ἀδελφὸς ἀπήντα,

" Ἐὰν ἔρριπτον πέτρας εἰς κάθε κῦνα
ὅστις θὰ μὲ ἐγαύγιζεν, ποτὲ δὲν θὰ
ἔφθانون εἰς τὸν προορισμὸν μου.

Ἐνθυμήθητι τὶ ἀπήντησεν ὁ Νεεμίας
εἰς τοὺς ἐχρούς του οἵτινες ἐζήτουν
τὴν ζωὴν του, καὶ ἤθελον νὰ τὸν παρέ-
συρον εἰς συνομιλίας, οὗτος ἀπήντησεν,

" Ἔργον μέγα κάμνω, καὶ δὲν δύναμαι
νὰ καταβῶ πρὸς ἐσᾶς-διὰ συνομιλίας-
διατὶ νὰ παύσῃ τὸ ἔργον;" NEEM.ς:3.

---οοο---

" Ἦκουσα σύζυγον Πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ νὰ
μοι λέγῃ, ὅτι καὶ εἰς τὸν σύζυγόν της ἐπι-
τίθενται τινὲς κακολογοῦντες, διὰ λόγων
καὶ ἐπιστολῶν, καὶ ὅταν τοῦ εἶπον, λέγει ἡ
ἀδελφή, διατὶ δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὰς κακολογίας,
ὁ ἀδελφὸς τῆς εἶπεν,

" Ἀγαπητὴ μου, ἐὰν ἀπὴντων εἰς κάθε κα-
κολογίαν, υπερασπίζων τὸν ἑαυτὸν μου δι'
ἐπιστολῶν, ἤθελον δέκα Γραμματεῖς νὰ
γράφουν. Τότε, δὲν θὰ εἶχον ἄλλον χρόνον
νὰ πράξω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον
ὁ Κύριος μοι ἀνέθεσεν."

Ἡ ἀδελφὴ αὕτη πρὸ πολλοῦ ἐτελείωσε τὸν δρόμον της. Ὁ ἀδελφὸς εἶναι ἀκόμη ἐν τῇ ζωῇ, ἐργαζόμενος τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, ἐνθαρρύνων καὶ προτρέπων τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἀγιωτάτην πίστιν δι' ὁμιλιῶν καὶ τῆς γραφίδος αὐτοῦ.

Κάπου ἐμελέτησα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅτι, κάποιος ἱεροκήρυξ κηρύττων ἔλεος καὶ εὐσπλαχνίαν διὰ τοὺς ἐχθροὺς μας, εἶπεν,

" Ὅλοι ἔχομεν ἐχθροὺς, καὶ ὁ Κύριος εἶχεν ἐχθροὺς, καὶ ὁ Παῦλος εἶχεν ἐχθροὺς, καὶ εἰς ἕκαστος χριστιανὸς ἔχει ἐχθροὺς, καὶ πρέπει νὰ τοὺς συγχωρῶμεν. Τότε εἶπεν, ἀποτεινόμενος εἰς τὸ ἀκροατήριον,

Ἐπάρχει τις ἐνταῦθα ὅστις δὲν ἔχει ἐχθροὺς κατὰ τὸν ἑνα ἢ τὸν ἄλλον τρῶπον;

Τότε, ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ἠγέρθη εἰς γέρων 90τούτης, λέγων,

Αἰδεσιμότατε, ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔχω οὐδένα ἐχθρὸν, καὶ ἐκάθησεν.

Τότε ὁ ἱεροκήρυξ, ἐθαύμασε καὶ συνεχάρη τὸν γέροντα, λέγων, μὲ ἀπορίαν,

Πῶς τὰ κατάφερες νὰ μὴ ἔχῃς ἐχθροὺς, τόσων ἐτῶν γέρος; Ὁ γέρων ἀπήντησεν,

" Οἱ ἄθλιοι, εἶναι ὅλοι νεκροί, ἀπέθανον."

Εἰς ἡμᾶς ὅμως, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, συμβαίνει τὸ ἀντίθετον, πρέπει νὰ δοκιμασθῶμεν μέχρι θανάτου. Ὁ Θεὸς δὲν ἀφαιρεῖ τοὺς ἐχθροὺς

μας, διότι τότε θὰ γείνωμεν ἀδόκιμοι, καθὼς ἡ χρυσαλλίς ἣτις οὐδέποτε ἐπέταξε. Διὰ νὰ φέρωμεν τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος χρειάζομεθα πείρας καὶ δοκιμασίας διὰ νὰ φέρωμεν ὄχι μόνον καρπὸν, ἀλλ' ὁ καρπὸς νὰ εἶναι εὐγεστός καὶ ὥριμος, καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ καιρικῶν μεταβολῶν-πειρῶν καὶ δοκιμασιῶν.

Αἱ πείραι ἐκάστου χριστιανοῦ ἐπιτρέπονται διὰ νὰ στιλβώσουν τὸν χαρακτῆρα ἡμῶν, ὥστε νὰ γείνωμεν εὐχρηστα σκευὴ διὰ τιμίαν χρῆσιν εἰς τὸν Δεσπότην ἡμῶν.

"Ὅς μὴ ἀποδίδομεν κακὸν ἀντὶ κακοῦ, διότι τότε, παραβαίνομεν τὴν ἐντολὴν ἣτις λέγει,

" Εἰς μηδένα μὴ ἀνταποδίδετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ... Μὴ ἐκδικῇτε ἑαυτοὺς, ἀγαπῆτοι, ἀλλὰ δότε τόπον εἰς τὴν ὀργήν, διότι εἶναι γεγραμμένον, Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπόδοσιν." ΡΩΜ. ιβ:17,19.

"Ὅλοι εἴμεθα ἀτελεῖς, καὶ ὅλοι ζῶμεν σὲ γυαλένιο σπίτι, καὶ καθὼς τις εἶπεν, "Ὅστις κατοικεῖ σὲ γυάλινο σπίτι, ἅς μὴ ρίχνη πέτρες σὲ διαβάτας." Καὶ ἐὰν κακολογῶμεν τοὺς ἄλλους διὰ τὰς ἐτελείας αὐτῶν, ἅς προσέχωμεν, διότι μιὰ πέτρα δύναται νὰ σπᾷσῃ τὸν γυάλινον ἡμῶν οἶκον καὶ θὰ φανῇ ἡ γυμνότης ἡμῶν. Ὅλοι χρειάζομεθα τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Εἴθε τὰ ἀνωτέρω ἀνέκδοτα καὶ παραινέσεις νὰ φέρουν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα δι' αὐτοεξέτασιν, διότι θὰ παριστάμαθα ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ. Χαῖρω βλέπων τὸν ζῆλον σας διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν λαὸν Αὐτοῦ. ΕΝΑΣ ΠΑΛΑΙΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ.

Ὁ ἀδύγκριτος.

ΠΛΕΟΝ τῶν δέκα ἐννέα αἰώνων, ὑπῆρξεν ἐ-
κεῖ ἄνθρωπος τις, ὅστις ἐγεννήθη ἐναν-
τίον τῶν φυσικῶν νόμων τῆς ζωῆς.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔζησε σχεδὸν ἐν πτωχείᾳ,
καὶ ἀνεπτύχθη ἐν ἀφανείᾳ καὶ ἀσημότητι.

Δὲν ἐταξίδευσεν οὗτος εὐρέως. Ἀπαξ διε-
πέρασε τὰ σύνορα τῆς χώρας του ἐν τῇ ὁποίᾳ
ἐγεννήθη, καὶ τοῦτο ἦτο κατὰ τὴν γέννησιν
του, φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν γονέων του, διὰ
τὴν ζωὴν του, ἐν Αἰγύπτῳ.

Δὲν κατεῖχεν οὗτος οὔτε πλοῦτον οὐδὲ ἐ-
πιρροήν. Οἱ γονεῖς του ἦσαν ἀφανεῖς, καὶ
δὲν εἶχε σχολικὴν παιδείαν, οὔτε ἐπάγγελμά
τι.

Ὡς νήπιον, κατετρόμαξε βασιλέα καὶ
ἄρχοντας πόλεως, ὡς παιδίον, ἔφερεν εἰς ἀ-
μηχανίαν διδασκάλους καὶ νομομαθεῖς, ὡς ἀνὴρ,
ἐκυριάρχει τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, περιπα-
τῶν ἐπὶ τρικυμιώδους θαλάσσης, διατάσσων αὐ-
τὴν νὰ ἡσυχάσῃ, καὶ ἡσύχασεν.

Ἐθεράπευε τὰ πλήθη ἄνευ φαρμάκων, καὶ
δὲν ἐλάμβανεν ἀμοιβὴν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του
ταύτην.

Οὐδέποτε ἐστιχούργησεν ὕμνον, καὶ ὅμως τὸ
ὄνομα του ἐνέπνευσε μουσουργοὺς καὶ μελωδο-

ποιους, ἐπισκιάζων ὅλους τοὺς μουσουργοὺς ἄλλων προσώπων καὶ ὀνομάτων ὅλων ὁμοῦ.

Οὐδέποτε ἵδρυσε Κολλέγιον, πλὴν ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ κόσμου ὁμοῦ δὲν δύνανται νὰ καυ-
χῶνται ὅτι ἔχουν τόσους μαθητὰς δι' ἄλλον
τινὰ ὅσον αὐτοῦ.

Οὐδέποτε διηύθυνε στρατὸν, οὐδέποτε ἐσ-
τρατολόγησε στρατιώτην, οὐδὲ ἐχρησιμοποίη-
σε βολὴν ὅπλου, καὶ ὁμως οὐδεὶς ἀρχηγὸς εἶ-
χεν περιστοτέρους ἐθελοντὰς, οἵτινες ὑπὸ
τὴν διαταγὴν του ἔκαμον ἄλλους νὰ καταθέ-
σουν τὰ ὅπλα αὐτῶν, χωρὶς νὰ βιάσουν οὐδένα
διὰ πολεμικοῦ ὅπλου.

Οὐδέποτε μετεχειρίσθη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
ιατροῦ, καὶ ὁμως ἰάτρευσε τόσας τεθλιμμένας
καρδίας ἄνδ' τοὺς αἰῶνας ὅσον πάντες οἱ ἰα-
τροὶ καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ὁμοῦ ἰάτρευσαν
ποτε.

Μίαν ἡμέραν ἐκάστης ἐβδομάδος, πᾶσαι αἱ
ἐργασίαι καὶ τὸ ἐμπόριον παύουν, καὶ τὰ
πλήθη συναθροίζονται διὰ νὰ ἀποτίσουν φόρον
σεβασμοῦ καὶ λατρείας εἰς τὸ ὄνομα του.

Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπερηφάνων ῥητόρων καὶ
πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ρώμης ἦλθον καὶ
παρῆλθον. Τὰ ὀνόματα τῶν παρελθόντων ἐπισ-
τημόνων, φιλοσόφων καὶ θεολόγων, ἦλθον καὶ
παρῆλθον, ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τού-
του αὐξάνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθ' ὅλους
τοὺς αἰῶνας.

Καίτοι παρῆλθον δέκα ἐννέα αἰῶνες ἀπὸ
τῆς γεννήσεως του καὶ τῆς σταυρώσεως του,

ὅμως ΟΥΤΟΣ ΖΗ καθ' ὅλους τούτους τοὺς αἰῶνας εἰς τὰς καρδίας μυριάδων γενεῶν.

Ὁ Ἡρώδης δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστρέψῃ αὐτὸν, ὁ τάφος δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ αὐτὸν.

Οὗτος ἴσταται ἐπὶ ὑψηλοῦ θρόνου δόξης, διακηρυχθεὶς Ὑῖδς τοῦ Θεοῦ, ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, ἐλατρεύθη καὶ λατρεύεται ὑπὸ τῶν ἀγίων, φοβηθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὥς ζῶν ΧΡΙΣΤΟΣ, ΚΥΡΙΟΣ καὶ ΣΩΤΗΡ πάντων ἡμῶν.

ΕΠΙΘΥΜΟΥΜΕΝ νὰ εἴμεθα καὶ νὰ ἀνῆκωμεν εἰς Αὐτὸν διὰ παντός; Ἦτο Ὁ ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ ΟΥΤΟΣ "Ὅστις εἶπεν,

"Ἴδου, ἴσταμαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω, ἂν τις ἀκούσῃ τὴν φωνὴν μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν, καὶ θέλω δεῖπνήσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ." ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ γ:20.

Ἦκούσαμεν Αὐτοῦ, ἀνοίξαμεν τὴν καρδίαν μας, καὶ ἀφιερώθημεν εἰς Αὐτὸν, κάμνοντες "Συνθήκην ἐπὶ θυσίας μετ' αὐτοῦ," "Συμπάσχοντες μετ' Αὐτοῦ, ἵνα καὶ συζήσωμεν καὶ συμβασιλεύσωμεν μετ' Αὐτοῦ." ΨΑΛΜ.ν:5, Β΄ ΤΙΜ.β:11,12. ΡΩΜ. η:19.

Καὶ ἡ ὑπόσχεσις;

"Ὅστις νικᾷ, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ καθίσῃ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ." ΑΠΟΚ.γ:21.

Θαρχαρίζαι.

Ματθ. 8

"Καὶ σηκωθείς ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον, καὶ εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν, Σιώπα, ἡσυχάσον. Καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος καὶ ἔγεινε γαλήνη."
ΜΑΡΚΟΥ 8:39.

---000---

ΕΠΙΡΟΚΕΙΤΟ πολλὰ καταιγίδες, τῇ προνοίᾳ τοῦ Κυρίου, νὰ ἔλθουν εἰς τὴν μικρὰν ομάδα τῶν ἀκολούθων Αὐτοῦ. Πολλάκις ὁλόκληρος ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς τοῦ πιστοῦ ὑπῆρξεν θυελλώδης. Πολλάκις ψάλλομεν,

"Ὅταν θύελλαι τοῦ βίου μ' ἀπειλῶσι πανταχοῦ, καταφύγιδόν μου ἔχω τὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ."

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν του ὁ ἀπόστολος ὑπαινίσσεται ὅτι, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν θυέλλας, δοκιμασίας καὶ δυσκολίας, στεροῦνται ἀποδείξεως ὅτι εἶναι τέκνα τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἐπολιτεύετο οὕτως ἐὰν ἦσαν υἱοὶ Του. ΕΒΡ. ιβ:7.

Ἐὰν εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἔχομεν ἀνάγκην δοκιμασιῶν καὶ διαπαιδαγωγήσεων, ἵνα διὰ τούτων γίνωμεν ἄξιοι τῆς μερίδος τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί." ΚΟΛ. α:12. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς δοκιμασίας, ὁ σκοπὸς εἶναι ὅπως μᾶς φέρει πλησίστερον Αὐτοῦ, ὥστε αἱ πεῖραι νὰ φέρουν εὐλαχίαν.

— 000 —